

Necla Polat Hasbutcu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

29.04.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Necla Polat Hasbutcu

1976 Sivas doğumlu...
Evli 3 çocuk annesi...

Ana olmak

Getirmişler yiğidi, sarmışlar, al bayrağa
Bağrı yanık ananın, yüreğinde köz durur
Gencecik evladını, vermiş kara toprağa
Tutunmak zor hayata, her çizgide iz durur...

ANA olmak zor zanaat, bir o kadarda güzel
Tattığı tüm duygular, yalnız anneye özel
Çevresine hep bahar, kendisi döker gazel
Her ananın bağrında, yaşanmamış yaz durur...

Rahman dan tecellidir, analık iç güdüsü
Var olan her dışının, anneliktir döngüsü
Bir anneye verildi, merhameti sevgisi
Yerine getirecek, verilmiş bir söz durur...

Necla Polat Hasbutcu

Annesizlik Zordur

Şararır gül benzin döner yaprağa
Ölümün önüne geçemem anne
Kendi ellerimle verdim toprağa
Kırıldı kanadım uçamam anne

Sen benim arkamda yüce dağım/dın
Koruyan kollayan ipek ağım/dın
Mor menekşe sümbül gökçe bağım/dın
Soldu filizlerim açamam anne

Yıkıldı tüm dünyam üstüme gelir
Çektiğimi bir ben bir ALLAH bilir
Bilmem bundan sonra başa ne gelir
Geleceğe uğur biçemem anne

Ağlasam sızlasam yansam da boşa
Kâderde yazılan gelirmiş başa
İki evladımla kaldım başbaşa
Köyden de şehire göçemem anne

Ben istemez miyim yuva kurmayı
Bir kaç tatlı sözle gönle girmeyi
Anama verdiğim "söz" de durmayı
Sensiz kaderi mi seçemem anne..

Necla Polat Hasbutcu

Arkadaş

Arkadaş yaraya merhem
Menfaat beklemez dirhem
Onsuz hayat çekilmez hem
Tutunacak dal gibidir...

Boş boş konuşur güleriz
Derdi kederi sileriz
Özler, kavuşmak dileriz
Gidilecek yol gibidir....

Her derdimi paylaştığım
Gizli, açık söyleştığım
Zor günümde eğleştığım
Derde derman dil gibidir...

Bakışarak gülüştüğüm
Huylarına alıştığım
Çocuk gibi yıldıttığım
Anam, bacım hal gibidir....

Sözün özü, canandır o
Her derdime yanandır o
Beni gardaş sanandır o
Petekteki bal gibidir...

Necla Polat Hasbutcu

Aşıklar Atışması (1)

Yürü Hak yolunda bakma ardına
Eğilmesin öne başın şairem
kula kulluk değil bizim işimiz
Hak için dökülsün yaşın şairem...

Öksüze yetime kanadını ger
Bir ekmeğin varsa yarısını ver
İncitme kimseyi gönüllerin gör
Yıkılmasın aman kaşın ozanım..

Allah bilir ancak kulun kalbini
Sevenler bilmezmi ibadet dini
Uzak tut kalbinden fitneyi kini
Tatlı olsun ekmek aşın şairem

Kula Hakk katından gelir Hidayet
Hidayetle bulur kullar inayet
Soluduğun hava nefes emanet
Oturup bunları düşün ozanım

Garibin yoksulun okşa başını
Tiksinme erinme sil göz yaşını
Yüzün asıp yıkma gözün kaşını
Gerçek olsun hayel düşün şairem

İlk önce nefsime derim sözümü
Yönelir kıbleye yurum yüzümü
Çoğa katın n'olur sizler azımı
Hadi kolay gelsin işin ozanım

Ozan sadık derki yazarım yazar
Kamiller yanında ederim pazar
Küçük kıza aman değmesin nazar
Mutlu olsun için dışın şairem

Küçük kız diyorki bu kadar yeter
Ben ozan değilim sözlerim biter
Vakit akşam oldu herkesler yatar
Yastık incitmesin başın ozanım

Küçük kız
Ozan Sadık Gül

Necla Polat Hasbutcu

Aşıklar Atışması (2)

Şimdi bir güzelin bakışlarında
Baharın içinde kalmış olurdum
Isittikça yüreğimi yüreği
Ateşin içine dalmış olurdum... Küçük kız

Arı olsam dost bağında dolaşan
Her çiçekden bir tat almış olurdum
O yar haber salsa gel diye bana
Mecnun gibi gezer bulmuş olurdum....Ozan

Çiçek olsam arı alsa özümü
Şeker şerbet bal eylese sözümü
Beyitler söylesem alsam sazımı
Gönlümün telinden çalmış olurdum... Küçük kız

Sazın tellerinden dökülen sesle
Koşardım peşinden bin bir hevesle
Yar gurbete kaldı can'da kafeste
Türkülerle selam salmış olurdum...Ozan

Bu dünya da vuslat artık zor bana
Yanar yürek hasret özlem kor bana
Türkülerle kelim etse yâr bana
Yârin selamını almış olurdum... Küçük kız

Yaş kemale erdi tutmuyor dizim
Kanlı yaş döküyor bu iki gözüm
İsmim silinince kaybolur izim
Kuru yaprak gibi solmuş olurdum...Ozan

Küçük kız
Ozan Sadık Gül

Necla Polat Hasbutcu

Aşıkların Gönül Dilinden

Hakikate çıkan yollar saklıdır
Yürür erenlerin izinde aşık
Bu yollar dikenli zahmetli zordur
Yitirir dermanı dizinde aşık ... Neclani

Aşık olan gördüğünü söylemez
Yanar sevdasının közünde aşık
Ser verir sır vermez aşkı uğruna
Durur ıkrarında sözünde aşık... Ozan Sadık

Hasret çeke çeke vuslatı bekler
Güne aya yıla sevdayı yükler
Birde üstüne göz yaşını ekler
Akar sel kurumaz gözünde aşık ... Neclani

Mecnun olur leyla diye çöllerde
Suna olur yüzer derin göllerde
Bülbül olur yarin arar güllerde
Yangın vardır yangın özünde aşık... Ozan Sadık

Gönlü divanedir hali perişan
Umrunda olmaz hiç ne şöhret ne şan
Kaplار yüreğini boydan boya kan
Hakkın nuru parlar yüzünde aşık ... Neclani

İbadeti gizli inancı ayan
Bazen atlı olur bazende yayan
Olmaz feryadını nedense duyan
Üşür Ağustosun yazında aşık... Ozan Sadık

Neclani bu yollar zordur aşılmaz
Gönül yaraları derin deşilmez
Yâreni bulmadan yola düşülmez
Arar toprağında tozunda aşık ... Neclani

Gül Sadiğım güller soldu bağımda
Kavrulurdum kendi kazan yağımda
Darbe yedim en verimli çağımda
Döküver derdimi sazında aşık

Dost kalemden

Neclani atışma piri mi olmuş
Meydanda dolaşan huri mi olmuş
Ozanlar içinden biri mi olmuş
Gördüm ki kıvamı tuzunda aşık...
Namık Demir

Divane gezerdim aşk ile meşkte.
Bulamadım yâri sarayda köşkte.

Sevdanı avuttum tahta beşikte.
Ta küçükken sevdi nazında aşık...
Aşık Çayani

Necla Polat Hasbutcu

Ozan Sadık Gül

Necla Polat Hasbutcu

Aşk Nefret

Sevmeye kıyamaz, kıskanır insan
Sevgiyi anlatmak, ince bir lisân
Seni sevdiğimi ah! Bir anlasan
Nefret te sevmenin, başka yoludur...

Adını duyunca, çarpıyor solum
Cümleler boğazda, tutulur dilim
Resmine bakınca, hep titrer elim
Nefret te sevmenin, başka yoludur...

Yüreğim sevse de, inkar eder dil
Gururum el vermez, söyleyemez bil
İstersen sev böyle, istersen de sil
Nefrette sevmenin, başka yoludur...

Zaman geçmek bilmez, günler yıl olur
Hasretin vuslata çıkmaz yol olur
Göz yaşlarım kurur, yürek sel olur
Nefrette sevmenin başka yoludur...

Küçük kız derim ki; sevgi emanet
Sevgiye giden yol, bilki merhamet
Merhameti olan, bulur hidayet
Nefrette sevmenin, başka yoludur..

Necla Polat Hasbutcu

Aşk Yusuf'un İffeti

Çarpık ilişkilerin aşk koymuşlar adını
İki günü geçmeden doldurur miadını
Sonumuz belli değil bir meçhul diyardayız
Kimi namus bekçisi kimimiz hovardayız

Aşk Allah'ın kullara isminin tecellisi
Kalbî yanan kulların Allah'tır tesellisi
Her kul aşkı tadamaz bazısına verildi
Canı teslim ederek Cananında dirildi

Aşk dediğin gurbettir sevdiğini aratır
Yüreğimdeyim diye kendini hatırlatır
Aşk benliği ezerek ruhuna ulaşmaktır
O ruhtar âleminde Rabbiyle buluşmaktır

Aşk kardeşi eliyle kör kuyuya atılmak
Köle diye pazarda kervancıya satılmak
Aşk Yakubun özlemi gözleri yola sermek
Yusuf'um diye diye umudu yitirmemek

Aşk Hakk'ın inayeti Aşk Yusuf'un iffeti
Züleyha'nın tuzağı yenik düşen afeti
Aşk Yusuf'un zindanı harama tercih etmek
Aşk hakikat yolunda Hakk'ın davasını gütmek

Necla Polat Hasbutcu

Atışma Ozan& Küçük kız

Sivas elleridir aşğın yurdu
Neden Antalyayı seçtin şairem
Pişmanlığın okunuyor yüzünden
Neden öz yurdundan geçtin şairem... Sadık ozan

Benim de ailem öz yurdum vardı
Kader yollarımı biçti ozanım
Savurdu gurbete bilinmez yere
Gönlüme yaralar açtı ozanım... Küçük kız

Şarkışladan yıldızeli Zara'dan
Yıllar gelip geçti yine aradan
Senden benim gibi oldun sıradan
Ağlayıp gözyaşın içtin şairem... Sadık ozan

Çongar benim köyüm doğduğum şehir
Bağladılar dilim vurdular mühür
Yıllarca ağladım içtiğim zehir
Ömrüm ellerimden uçtu ozanım.... Küçük kız

Ya kaderdir ya talihtir ya yazı
Bende senin gibi ağlarım bazı
Yanımdan ayırmam yaralı sazı
Dar günümde dostlar kaçtı şairem... Sadık ozan

Duvarlar anlatsa olsada dili
Gözümün ırmağa karışır seli
Yakdıkça bağrımı kalmadı külü
Savurdu göklere saçtı ozanım.... Küçük kız

Necla Polat Hasbutcu
Ozan Sadık Gül

Necla Polat Hasbutcu

Babam

Ne zaman yazmaya kalksam
Kalem düşüyor elimden
Kırık dökük cümleler
Dökülüyor dilimden
Babasızlık ne demek
En iyi sen bilirdin
Belkide sırf bu yüzden
Bizleri çok severdin
Daha küçük yaşında
Gam yükünü yükledin
Bu da yetmezmiş gibi
Derdine dert ekledin..
Yokluğun hançer gibi
Saplanırken göğsüme
Unutmadım unut(a)mam
Yaşatırım kalbimde...

Necla Polat Hasbutcu

Bacıma Ağıt

Ömrün kısa, çilen ne de çoğumuş
Şu fani Dünya'da, vefa yoğumuş
Dertlerin bağrında, karlı dağımış
Gülemedin bacım, gül bundan sonra....

Bacımın adı da Leyla'dır Leyla
Rabbim, mekanını
Sen cennet eyle
Üç yavruyu kime, bıraktın söyle ?
Sahipsiz değilsin, bil bundan sonra...

Fadime'min boynu, bükük duruyor
Eda'mın bakışı, yürek buruyor
Resul'ü sormayın, o çok korkuyor
Aniş'inen Fadik, bal bundan sonra....

Gelene geçene, verirdin selâm
Hoş sohbet ederdin, dilinde kelâm
Acı haber alan, tüm cümle âlem
Durmaz göz yaşları, sel bundan sonra

Ağladın derdini, içine attın
Kimseye demedin, Rabbine sattın
Her gece endişe, kaygıyla yattın
Hiç korkun kalmadı, sal bundan sonra...

(Ölen Leyla'nın ağzından...)

Haber sal anama, kızı vurulmuş
Al kanlar içinde, yere serilmiş
Karakola bile haber verilmiş
Anam saçlarını, yol bundan sonra...

Ablama demeyin, bağı dayanmaz
Öldüğüme tövbe olsun, inanmaz
Bu Dünya yalandır, kimseye kalmaz
Yaşama sen bacım, öl bundan sonra...

Ağlamakla gelmez gidenler geri
Ölüm ah ! Ezelden kulun kaderi
Yeter ağlatmayın kayın pederi
Babam göz yaşların, sil bundan sonra..

Yavrularım Mahmud , sana emanet
Küstürme onları, gönüllerin et

Nasip değilmiş yâr, bize saadet
Ayrı gayrı düştüğ, bul bundan sonra...

Kimseyi suçlamam, alın yazısı
Kimi yaşlı gider, gençtir bazısı
Çıkmaz yüreklerden, ölüm acısı
Ziyaretime gel, gel bundan sonra....

Necla Polat Hasbutcu

14.05.2021 ANTALYA

Ölüm Tarihi; 09.08.2015

Necla Polat Hasbutcu

Bahtsız Yüreğim

Ah ! Benim kışın yanan
Ağustos sıcağında, iliklerine kadar donan
Denizler gibi çağlayan, bir bardak suda boğulan yüreğim...
Sevdikçe kırılan, kırıldıkça seven...
Umutsuz bir sevdanın peşinden giden
Yoruldukça yorulan...
Dinlenmek için yine kendine kalan...
İnan seni yaşamak yazmaktan daha zor
Her adını andığımda içim de yanar bir kor
Varlıkla yoklukta en çok bilinmezlik yoruyor
Bıraktım kafesinden, nereyi istiyorsan oraya kon !
Necla Polat Hasbutcu

Bana Allah Yeter

Dilenmedim ki hiç elim de tasla
Beklenti içinde olmadım asla
Sen dedim; Rabbime, sırtını yasla
Bana Allah yeter, ne güzel vekil

Hasta olsam bana, şifa veren O
Onulmaz derdime deva veren O
Adem'i düşünüp havva veren O
Bana Allah yeter ne güzel vekil

Kainatı benim önüme serdi
Binbir yemiş meyva hububat verdi
Kul Şükür niyazla huzura erdi
Bana Allah yeter ne güzel vekil

Güneşi direksiz havada tutan
Gün kararınca da ufukta batan
Dinlenelim diye uyku yaratan
Bana Allah yeter ne güzel vekil

Necla Polat Hasbutcu

Bayram Sevince Güzel

Buzları eritir hüzün dağılır
Baharı müjdeler sel olur bugün
Kalbi yumuşatır sevgi sağılır
Gnl fetheder dil olur bugün

Yaradanım kula armağan vermiş
Orucu kurbanı bize hak görmüş
Bu iki bayramda köprüler kurmuş
Uzağı düz eder yol olur bugün

Büyük küçük herkes mutludur bugün
Kadrini bilene kutludur bugün
İkramı izzeti tatlıdır bugün
Ağızların tadı bal olur bugün

Bayram o bayramdır neşe oğusa
Bir de ana baba durur sağısa
Elini pecek kimsen yoğusa
İnsana bir tuhaf hl olur bugün

Necla Polat Hasbutcu

Bekle Deseydin

Bitmezdi aşkımın sevda takvimi
Ömrünü ömrüme ekle deseydin
Bir ömür taşırdım hasret yükünü
Ne olur unutma bekle deseydin..

Göz yaşım ekmeğe, katık ederdim
Yarı aç yarı tok nefsi güderdim
Peşin sıra düşer senle giderdim
Kara bahtın benle akla deseydin..

Kendime yeni bir sayfa açardım
Kuş olur yüreğim aşka uçardım
Yenildim sevdama belki nâçardım
Bir kez şu gönlümü yokla deseydin...

Silerdim geçmişe dair ne var/sa
Yürek bilmez mi hiç kendine yâr/sa
Gönül sarayından küçük bir arsa
Verseydin sinen de, sakla deseydin...

Bekler Dururum

Kundaktan kefene, artar bezimiz Ucunu ucuna, ekler dururum Dünya sevgisine, dalar gözümüz Her gece kalbimi, yoklar dururum...

Hor görme kimseyi, bir hevâsı var Her bireyin kendi, bir davası var Dermansız dert yoktur, bir devası var Diyemem derdimi saklar dururum...

Ömrümü geçirdim, ben de bin ahla Bazen sevap bazen, belki günahla Söyletmesin Rabbim, sonu eyvahla Silerim kararı, aklar dururum...

Günahı sevabı, sizlerin olsun Ayrılık hasreti, hep beni bulsun Sonunda kavuşup, yüzümüz gülsün Gelsin diye o gün, bekler dururum...

Necla Polat Hasbutcu

Belli Değil

Öyle bir devirde yaşıyoruz ki
Oğlan belli değil kız belli değil
Bardağı doldurduk taşıyoruz ki
Şeker belli değil tuz belli değil

Ayaklar baş oldu başlar aşığı
Şimdi moda oldu bu Z kuşadı
Değiştı mevsimler yırttı dőşeđi
Bahar belli değil yaz belli değil

Kargalar dadandı gülün bağına
Baykuşlar dünedi gönül dağına
Bülbülü düşürdü yâr tuzağına
Tavuk belli değil kaz belli değil

Hâl hatır kalmadı değiştı düzen
Çoğaldı kalp kıran insanı üzen
İlimsiz amelle gūnahta yüzen
Kelâm belli değil söz belli değil

Necla ben bu işe aklım almadı
Aza koydum çoğa koydum dolmadı
Aşıklardan aşktan eser kalmadı
Yanan belli değil köz belli değil

#neclapolathasbutcu

Necla Polat Hasbutcu

Ben Kimim ?

Babam Ali ihsan, ben ilk çocuğu
Fidan'ın torunu, Anış'ın kızıyım
Dayım Ahmet olur, onun oğluna
Bahtına yazılan, alın yazıyım...

Anam gelin olmuş, yaşı on altı
Döndü'yle birleşip , olmuşlar elti
Hayat onları da, çok mu ağlattı
Bilmem ki kaderi ben mi yazıyım

Dedem Hacı Mahmut evvelden ölmüş
Babam yetim kalmış, ne yüzü gülmüş
Babaannem beş çocuk,ortada kalmış
Torun çok olsa da biricik nazıyım

Doğum yerim Çongar, meskenim gurbet
Kayseri ye gelin, Antalya nöbet
Kızların kaderi, bizler de adet
Türküyü o söyler ben de sazıyım

İlk oğlum ismail, Allah'a kurban
Kızım Cansu okur, ilmine hayran
Yasemin bir başka, derdime derman
Hamd eder Rabbime, şükür razıyım

Necla Polat Hasbutcu

Benim De Okulum Vardı

Okulda ilk günüm, aklımda kalan Önlüğümüz kara, yakası yoktu Gönlümüz oyunda, tabi o zaman Dersleri ihmalin şakası yoktu...

Kimimiz çantasız, elinde poşet Kimi ayakkabı, büsbütün haşat Farklı olsak da hep, derslerde eşit Kiminin okuldan, çıkası yoktu...

İki arkadaşım, Sadegül, Gülcan Zaten başka kız da, yoktu sınıftan Üçüz gibiydik biz, sevgide candan Herkesin kimseden, bikası yoktu...

Dostluk sevgi vardı, hep aramızda Çalışkan oturur, ön sıramızda Ahlakta eşittik, can varımız da Kimsenin kimseye, cakası yoktu...

Necla Polat Hasbutcu

Beni Bir Dağlar Anlar

Gel dağlar seninle değiş edelim
Yelini bana ver kar senin olsun
Yüküm ağır yolum uzun neydelim
Elini bana ver tur senin olsun

Benim derdim çoktur dağları aşar
Taşımaz bedenim yüreğim şaşar
Duygularım gözden yaş olur düşer
Selini bana ver gür senin olsun

Kuşlar pervanedir göğünde uçar
Bağrı yanık suyun dağında içer
Rengarenk çiçekler bağında açar
Alını bana ver mor senin olsun

Evsiz yurtsuza olursun mesken
Nice kurda kuşa verirsin iskân
Senden alâ başka var mıdır mekân
Dalını bana ver ser senin olsun

Peygamber durağı ocağı sensin
Bağrına saransın kucağı sensin
Dünyanın dengesi sancağı sensin
Gülünü bana ver yâr senin olsun

Benim Babaannem

Babaannem buğday tenli, güzel bir yüzü vardı
Hayata hep sevgiyle bakan bir özü vardı
Yaşamaktan zevk alır, ibretlik sözü vardı

Herkes babaanne derken biz Fidan/anne derdik
Kendi istedi bunu, öyle hitab ederdik

O zorlu zamanların bir osmanlı kadını
Henüz on beş yaşında duyurmuştu adını
Kalmadı o gençliği doldurdu miadını

Herkes babaanne derken biz Fidan/anne derdik
Kendisinden çok güzel nasihatler dinlerdik

İş kadını babaannem temizliği severdi
Tüm orduya komutan, askerine yaverdi
Büyük sözü tutanı, takdir eder överdi

Herkes babaanne derken biz Fidan/anne derdik
Büyük küçük hepimiz çocuk gibi severdik

Bir şey danışmak için, herkes ona gelirdi
Geleceği gelmeden, önlem alır bilirdi
Öğretmen doktor ebe, herkes onu severdi

Herkes babaanne derken biz Fidan/anne derdik
Görgü incelik dersin biz hep ondan öğrendik

Necla Polat Hasbutcu

Benim De Umudum Düşlerim Vardı

Hayat oyununu, oynadı hemen
Fırsat vermedi ki, dileyim "aman"
Geçti üzerin den bir hayli zaman
Yıktı hayelimi bir efkar sardı
Benimde umudum düşlerim vardı...

Bir mucize olsun bekledim durdum
Gönül dünyasına girmekti derdim
Sığındım Rabb'ime kadere yordum
Başlanılan işi bitirmek ar'dı
Benim de umudum, düşlerim vardı...

Geciktim diyerek, kırdım umudu
Kalmadı hevesim bozuldu tadı
Nasip değilmiş ah! Dünya muradı
Yüreğin sesini, O'da duyardı
Benim de umudum, düşlerim vardı...

Çocukluk dönemi, uzun sürmedi
Ne çabuk büyüdüm aklım ermedi
Ben ne istiyorum kimse sormadı
Bana tek eğlence, dost kitaplardı
Benim de umudum, düşlerim vardı...

Kalemi kağıdı, elden aldılar
Akıllara zarar, şüphe saldılar
Ne halden anlayıp, derdim bildiler
Cahille baş etmek, gerçekten zordu
Benim de umudum, düşlerim vardı...

Necla Polat Hasbutcu

Beraat Gecesi

Yoktur, Sen'den başka günahı silen
Rahmet et bağışla sil günahımı
Sen'sin Yaradan'ım kalbimi bilen
Rahmet et bağışla sil günahımı

Haddimi aşarak ileri gittim
Nefsime uyararak cahillik ettim
Affetmezsen eğer, o vakit bittim
Rahmet et bağışla sil günahımı

Bilmeden yaşadım bir ot misali
Kur'an'dan habersiz ceset misali
Anladım gönlümün Sensin visal-i
Rahmet et bağışla sil günahımı

Kapıldım nefsimin türlü hissine
Aldandım dünyanın bilmem nesine
Pişmanım cevap ver n'olur sesime
Rahmet et bağışla sil günahımı

Rahmetinin bol bol yağdığı gece
Günahtan kurtuluş ağdığı gece
Kulların sevabı sağdığı gece
Rahmet et bağışla sil günahımı

Bu gece gözyaşım sel olur akar
Kararan yüzümü bu yaşlar yıkar
Küçük kızım; Beni günahlar sıkar
Rahmet et bağışla sil günahımı

Necla Polat Hasbutcu

Beyaz Sevda

Güz geldi, göçmen kuşlar da sıcak ülkelere göç etti...
Her yer ıssız kimsesiz, yüreğim gibi sessiz...
Kar da yağar şimdi, yokluğun üzerine, ben sahipsiz...

Üşüyorum...

Yüreğim den tut beni

En çok onun ihtiyacı var sıcak bir ele
Kirlenmemiş gönüle..

Sonra yine gidersin göçmen kuşlar gibi...

Bahar gelir yeniden çiçek açar umutlar...

Ama ben seni unutmam, kış geçse de unutulmaz ayaz..

Bana sunduğun sevgi kar gibi saf/temiz bembeyaz...

Necla Polat Hasbutcu

Bilinmez

Toplasam bohçamı düşsem yollara
Gidecek bir yerim var mı bilinmez
Kırgınım günlere, aya, yıllara
Şu ömrüm iflas mı kâr mı bilinmez...

Bağladım belime gelin kuşağı
Evlendim kazandım, oğul uşağı
Ekinler sararır eğer başağı
Harmanı kaldırmak zor mu bilinmez...

Kaderin feleğın çarkı dönerken
Ruhumda ışıklar bir bir sönerken
Bela yağmur gibi gökten inerken
Hayır mı demeli, şer mi bilinmez..

Gün gelir çocuklar yuvadan uçar
Dermanın tükenir yüreğın naçar
Kimsecikler kalmaz hepsi de kaçar
Yalnızlık insana yâr mı bilinmez...

Küçük kız □□

Kemaldir yaşımız bilmem doğru mu
Vefasız çevirdi bütün çağırımı
Öyle bir ateş ki yaktı bağırımı
Tutuştı her yanım, nar mı bilinmez...

Bülbül mesken etti yine gülleri
Nasıl da şakıyor tatlı dilleri
Esiyor başımda kavak yelleri
Kaptırdım gönlümü ar mı bilinmez...

Muazzam □□

Necla Polat Hasbutcu

Bir Başka

Bir de benden dinle! Duy Çongar'ımı
Gönlümde bırakan izi bir başka
Doğduğum evime geçen yıllara
Özlemle baktıran yüzü bir başka

Dağlarda yemişler, çiçekler açar
Her yana mis gibi kokular saçar
Koyunlar kuzular sevinçten uçar
Her mevsim güzeldir yazı bir başka

Baba mesleğidir çobanlık orda
Kusur etmez kimse saygıda arda
Bir gün omuzlarda gelsen de yurda
Bağrına basması özü bir başka

Eski bir gelenek hayra yorulur
Gelen misafire sofraya kurulur
Öksüzün yetimin hâli sorulur
Çorbaya konulan tuzu bir başka

Eskiler sürdürür bu geleneği
Madımak hengeli ana yemeği
Tandır giliğidir sıcak ekmeği
Ocağın ateşi közü bir başka

Ekinler boy verir bükür başağı
Çalışır tarlada oğlu uşağı
Ekmeği helaldir kırmaz kaşığı
Toprakla sınavı hazı bir başka

Kız ana ya çeker denmez boşuna
Kader de yazılan gelir başına
Hem ağlar hem gider bakmaz yaşına
Gelinin çeyizi nazı bir başka

Komşuluk ararsan köyde bulursun
Sevinçi paylaşır derdi bölersin
Dostunla ağlaşır dostla gülersin
Türkü mü manisi sazı bir başka

Yöresel kıyafet etek bindallı
Başında yazması oyası pullu
Belinde kemeri poşusu allı
Giydiği şalvarı bezi bir başka

Derdini çözemez kalırsan darda
Tecrübe sahibi sor ihtiyarda
Kalbi sevgi dolu ve bahtiyarda
Gurban olam ! Diyen, sözü bir başka

Necla Polat Hasbutcu

Bir Şiir Yazıyorum

Bir çocuk saflığında dizerek duyguları
Silerek gönüllerden endişe kaygıları
Nakış nakış işleyip kalbime sevgileri
Bir şiir yazıyorum dilden dile okunan
Bir şiir yazıyorum yüreklere dokunan

Yürekten çıkan sözler yüreğe dokunmalı
Dil dudak yorulmadan kolayca okunmalı
Mâlâyânî bırakıp edeb-î takınmalı
Bir şiir yazıyorum cehaletten yakınan
Bir şiir yazıyorum yüreklere dokunan

Bir kalem kağıt yeter içimizi dökmeye
Ayrık gelen otları tarlamızdan sökmeye
Sevgi barış dostluğu gönüllere ekmeye
Bir şiir yazıyorum kötülükten sakınan
Bir şiir yazıyorum yüreklere dokunan

Küçük kızın adını kimseye duyurmadan
Hakkaniyet takınıp nefsimi doyurmadan
Hakk'tan ilham alarak dost düşman ayırmadan
Bir şiir yazıyorum kem gözlerden çekinen
Bir şiir yazıyorum yüreklere dokunan

Necla Polat Hasbutcu

Bir şiir yazmalıyım

Bir çocuk saflığında dizerek duyguları
Yok edip yüreğinden, endişe kaygıları
Nakış nakış işleyip, kalbine sevgileri
Bir şiir yazmalıyım, dilden dile okunan...
Bir şiir yazmalıyım yüreklere dokunan...

Yürekten çıkan sözler, yüreğe dokunmalı
Büyük küçük demeden, kolayca okunmalı
Cahillik başa belâ, şiddetle sakınmalı
Bir şiir yazmalıyım, cehaletten sakınan
Bir şiir yazmalıyım, yüreklere dokunan. ...

Bir kalem kağıt yeter, içimizi dökmeye
Ayrık gelen otları, yüreğinden sökmeye
Sevgi/barış dostluğu, bir fidanla dikmeye
Bir şiir yazmalıyım, kin / öfke den sakınan
Bir şiir yazmalıyım yüreklere dokunan....

Necla Polat Hasbutcu

Bir Türlü

Gözlerim yolda kaldı, gelmez oldu nazlı yâr
Dönerim diye gitti, dönmez oldu bir türlü
Gittiği günden beri, her mevsim yağıyor kar
Diner sandım acılar, dinmez oldu bir türlü...

Yüreğime oturur, sevda sancısı yeli
Gözlerim pınar olmuş , çağlayıp durur seli
Gönül bir yâre vurgun neylesin gayrı eli
Yandıkça yanar özüm sönmez oldu bir türlü...

Necla Polat Hasbutcu

Bizim Yunus

Benlikten çıktı Yunus, seni diyerek yaşar
Hakk'ı zikir ederek dağlar bayırlar aşar
Onu gören ya deli, ya divane der şaşar
Aşk oduna yanarak, kül oldu bizim Yunus

Ağladı gülemedi, derdini diyemedi
Yandı bağı köz oldu birgün söyleyemedi
Aşka boyandı canı kanı gizleyemedi
Gül açıp filiz verdi, dal oldu bizim Yunus

Miskin koyup adını gezme yaban illerde
Gir garip duasına yaşarsın gönüllerde
Tüm şairler adını methyledi dillerde
Aşıkların sazın da tel oldu bizim Yunus

Necla Polat Hasbutcu

Bu Gece (ağıt)

Bu nasıl depremdi bu nasıl afet
Kolonlar başıma bindi bu gece
Viran oldu her yer bu bir garabet
Damarımda kanım dondu bu gece

Evlerimiz bize mezar oldu gel
Dilimiz tutuldu nazar oldu gel
Umudum yemini bozar oldu gel
Sevinçler mateme döndü bu gece

Bu gece kar değil toprak yağıyor
Ne güneş açıyor ne gün doğuyor
Sıkıştım molozlar beni boğuyor
Işıklarım bir bir söndü bu gece

Karanlık dünyaya açtım gözümü
Soğuk betonlara sürdüm yüzümü
Bağırsam kimseler duymaz sözümü
Asırlık bir ömür an'dı bu gece

İçim felaketti dışım felaket
Toz toprak soludum aşım felaket
Gözyaşıyla yundum yaşım felâket
Küçük kız; mahşerden gündü bu gece

Necla Polat Hasbutcu □□
(Küçük kız)

Necla Polat Hasbutcu

Bunca Dertle Nere Gideyim

Satsam Şu derdimi alan olur mu
Derdime dermanı bulan olur mu
Bilmem göz yaşıımı silen olur mu
Ben bunca dert ile nere gideyim...

Hasreti sinemi delip geçiyor
Hâlden anlamaz yâr gülüp geçiyor
Onulmaz dertlere salıp geçiyor
Ben bunca dert ile nere gideyim...

Başım alıp dağlara mı düşeyim
Lale sümbül bağlara mı düşeyim
Felek kurmuş ağlara mı düşeyim
Ben bunca dert ile nere gideyim...

Köz köz olmuş ciğer /lerim yanıyor
Kabuk tutmuş yara/ larım kanıyor
Dıştan herkes mutlu mesut sanıyor
Ben bunca dert ile nere gideyim...

Geceleri göz yaşımıyla yunarken
Ağustosun sıcağın da donarken
Kâder zezem diye zehir sunarken
Ben bunca dert ile nere gideyim...

Necla Polat Hasbutcu

Candan Öte

Paha biçilmez evlada
Vazgeçilmez ondan asla
Evlât varsa başın yasla
Candan öte bir candır o

Biran bile ayrı kalsam
Yüreğime oturur gam
Odur iki cihan sevdam
Candan öte bir candır o

Derdimi unutturan o
Gönlümü avutturan o
Bağrımda uyutturan o
Candan öte bir candır o

Necla Polat Hasbutcu

Cehalet Tuzağı

Eksik olmaz dağların, ne çakalı ne kurdu
Onun adı terörist, ne yeri var ne yurdu
İnsanlık nedir bilmez, ne adam olmak derdi
Şuurunu kaybetmiş, bilinç nedir bilmez o....

İnsan azmaya görsün, hayvandan aşağıdır
Hudut sınır tanımaz, cehalet beşığıdır
İradeyi kaptırmış, iblisin uşağıdır
Kınanmaktan ne anlar gülünç nedir bilmez o...

Helal haram tanımaz, kan ile beslenirler
Zalimdir önderleri, hep ona yaslanırlar
Ne Allah korkusu var, ne onlar uslanırlar
Hakk davası gütmeyen, sevinç nedir bilmez o..

Büyük küçük demeden, her cana kıyar onlar
Beyinleri yıkanmış yerinde sayar onlar
Kinleriyle beslenir, ne kana doyar onlar
Laf dan sözden anlamaz, utanç nedir bilmez o..

Merhameti muhacir, terketmiş sahib/ini
Vicdanları körelmiş, duymuyor habib/ini
Hastalıklı kalpleri, reddetmiş tabib/ini
Kitap/kur'an işlemez, inanç nedir bilmez o...

Necla Polat Hasbutcu

Çöl De Açan Gül

Ey kainat selveri iki cihan güneşi
Sen âlemlere Rahmet mü'minlerin kardeşi

Zincirin son halkası sen gönüller sultanı
Yıktın bütün putları yendin o kör şeytanı

İnsanlardan uzakta sığındığın Hira'ya
Cebrail ilk vahiyle gelmiş idi oraya

"Oku" diye başlayan Hakk'tan vahiy gelmişti
Bu öyle bir Nur/du ki karanlığı delmişti

O'nun adıyla oku dedi Yaratan Rabbi
Kul Rabbini ân/dıkça öyle yatıştır kalbi

Her kulun sığındığı elbet bir hira'sı var
Beyan vakti de gelir onun da sırası var

İşte o gün gelmişti artık şehire indin
Gönüllerin şifası bize kurtuluş sundun

Tane tane anlatır döker idin inciler
Bu yol hakikat yolu biter miydi sancılar

Ümmetine çok düşkün sendin sevgi membaı
Muhabbet senden gelir aşktı onun kaynağı

Sen ki çöllerde açan Hakk'ın nadide gülü
Biz hasretinle yanan garip şeyda bülbülü

Küçük kızım; Kalbinde bana da varmı yerin
Senin sevgin gönlümde anlatamam çok derin

(Küçük kız)

Necla Polat Hasbutcu

Davacıyım

O gün mahşer kurula
Yüce arza sunula
Hak sahibini bula
Ezen/den davacıyım

Mala mülke tapandan
Namusunu satandan
Yalan şahit tutandan
Yazan/dan davacıyım

Dünyanın düzeninden
Yoksulu ezeninden
Masumu üzeninden
Azan/dan davacıyım

Birşey gelmez elimden
İsyan kokan dilimden
Küçük kızın halinden
Bezen/den davacıyım

Necla Polat Hasbutcu

Dayanmaz Yürek

Gördüğün her bezi seçme ne olur
Kefenden başka bez giyinmez yürek
Sunulan her meyi içme ne olur
Gönüle aldanıp, soyunmaz yürek...

Hayır var bilirim herân zikir de
Nimetler gizlidir hepsi şükür de
Bırakma ya Rabbi gönlümü kirde
Aşk olmadan nurla boyanmaz yürek...

Aşkın fitilini tutuştur bugün
Gel de yüreğimi yatıştır bugün
Aşığı maşuğa yetiştir bugün
Gayrı hasretine dayanmaz yürek...

Mecnun oldu seni çöl de aradı
Seherlerde yel de gül de aradı
Yabancıda el de dil de aradı
Vuslata ermeden uyanmaz yürek..

Necla Polat Hasbutcu

Depremi Yüzü

Şubat'ın altısı, gün pazartesi
Küçük kıyametin koştığı gündür
Dünyayı kaplarken bir çığlık sesi
Dehşetin yüzleri öptüğü gündür

Gecenin dördünde uykular derin
Korkunç sarsıntıyla sarsılan yerin
Maraş, Hatay, Urfa Diyarbakır'ın
Malatya Antep'i kaptığı gündür

Unutma Adana Diyarbakır var
Dumanlar yükseldi hava soğuk kar
Binlerce insanı yuttu canavar
Aklın iradenin saptığı gündür

Sanırsın ortalık bir mahşer yeri
Görülmedi böyle yüz yıldan beri
Dökerken alnından o soğuk teri
Evinin başına keptiği gündür

İnsanlar el ele verip yarayı
Sararken görmezler uzak arayı
Silerler gönülden kini karayı
Kulun Yaradana taptığı gündür

Necla Polat Hasbutcu

Derleme

Bir ömrü hesapladım,
Borçlandım gidiyorum
Sevinci yasakladım
Suçlandım gidiyorum...Necla polat Hasbutcu

O hesaba bir daha bak
Küsüp de hiç gidilir mi?
Suça değil günaha bak
Sevinç yasak edilir mi?...Mustafa Topal

Necla Polat Hasbutcu

Dipsiz Kuyu

Dünya dedikleri bir (d)ipsiz kuyu
Allah'ın ipini tutan kurtulur
İçtikçe susatır çoraktır suyu
Nefsini Rabb'ine satan kurtulur

İnsanı aldatır dünyanın süsü
Kadınlar oğullar paranın sesi
Çekici kılındı bunların hepsi
Elinin tersiyle iten kurtulur

Bu yollar dikenli yokuşlu sarptır
Yolundan çıkanın sonu haraptır
Mazluma kol kanat germek sevaptır
Kulun imdadına yeten kurtulur..

Necla Polat Hasbutcu

Doktor

Ağrıdan sızıdan yatamaz oldum
Derdimin çaresi sende mi doktor?
Sırtımdaki yükü atamaz oldum
Hastalık canda mı tende mi doktor?

Sabır diyerek hep sineye çektim
Yardımcım da yoktu her zaman tektim
Bütün acıları gönlüme diktim
Çaresi tıpta mı dinde mi doktor?

Ta doğdum doğalı başladı çilem
İçim kan ağlarken ben nasıl gülem
Belli ki kaderde yazılı elem
Sebebi Fen/de mi gende mi doktor ?

Gündüz dertlerimi alıp tartıyor
Şimdilik kapat sen diye örtüyor
Gece başlayınca ağrım artıyor
Sorun gecede mi günde mi doktor ?

Küçük kız □□

Necla Polat Hasbutcu

Dua

Kaybetme umudu, sığın Rabbine
Gecenin ardından Seheri verir...
Sabrı tevekkülü, öğret kalbine
Her kışın sonunda, baharı verir...

Merhamettir O'nun işinin aslı
Bırakmaz kulunu her zaman yaslı
Sen ister sessiz de istersen sesli
Yalvaran kuluna neharı verir ...

Necla Polat Hasbutcu

Eller Ne Bilir

Duydum ki arkamdan çok laf ederler
Beni benden sorun eller ne bilir
Akli ermez onun pek de saf derler
Beni benden sorun eller ne bilir

Boynumu eğmedim zalime karşı
Alimlere dünya bir pazar carşı
Dualar salarım titretir arşı
Beni benden sorun eller ne bilir

Mazlumu severim canu gönülden
İcinmem öğüdün acı dilinden
Dikeni var diye geçmem gülünden
Beni ben den sorun eller ne bilir

Mutluluk maskesi takar gezerim
Hain bakışları bilir sezerim
Kendim bilir kendim okur yazarım
Beni benden sorun eller ne bilir

Gündüzleri güler gece ağlarım
Derdimi dökerim kara bağlarım
Yaralarım tuzlar közle dağlarım
Beni benden sorun eller ne bilir

Yazdığım şiirler ağır gelmesin
Çektiğim çileler bağı delmesin
İsterse kıymetim kimse bilmesin
ALLAH bilsin yeter eller ne bilir

Necla Polat Hasbutcu □□

Necla Polat Hasbutcu

Eski Ben Değilim

Gözlerim pek görmez, artık bakamam
Gönül çırağını, gayrı yakamam
Lal olmuş ah dilim, kelâm çakamam
Eski ben değilim, değilim can can....

Beklentim kalmadı hayattan benim
Sevmeyi unuttum, bilmiyor kalbim
Kaç bıçak izi var, sırtımdan yedim
Eski ben değilim değilim can can...

Necla Polat Hasbutcu

Eskiden Güzeldi Evler

Eskiye özlemler dinmez içimde
Burcu burcu toprak kokardı evler
Umutla sevgiyle bağrına basar
Gönüllere ışık yakardı evler...

Eskiden komşuluk daha güzeldi
Misafirin yeri ayrı özeldi
Bereketi bitmez hep veren eldi
İnsana sevgiyle bakardı evler...

Yaslanır duvara kurardık bağdaş
Eskiler şimdiden daha da çağdaş
Bulunca kendine bir de gönüldaş
Ne daraltır ne de sıkardı evler ...

Ev küçük olsada genişti gönlü
Bahçesi olurdu arkalı önlü
Toplardı başına damat gelinli
Bir ömür kahrını çekerdi evler...

İçine girince huzur kaplardı
Derdimizi siler gönlü toplardı
Ne kimseyi üzer ne ayıplardı
Baldan tatlı sanki şekerdi evler...

Necla Polat Hasbutcu

Eskiye Özlem

Tüm izler silindi eskiye dair,
Yüzde ki tebessüm nuru özledim
Hasreti, özlemi belirtmiş şair
Bir sözle can yakan sırrı özledim...

Köylümün sohbeti sözü başkadır
Masumdur yüreği özü başkadır
Ocağın ateşi közü başkadır
Tandır ekmeği loru özledim...

Kışları soğuktur soba kurulur
Soba kenarına kedi kıvrılır
Üstünde yemeğin aşın kavrulur
Kartopu oyunu karı özledim...

Yaz gelince doğa serince halı
Arı bin çiçekten alınca balı
Ağaçlar meyveyle doldurur dalı
Yemyeşil çimeni kırı özledim...

Karı eksik olmaz dağların başı
Bin bir berekettir toprağı taşı
Başkadır baharı, başkadır kışı
Her rengi güzeldir moru özledim...

Bir güdük eşekle ardında sapa
Daha gün doğmadan gidilir sapa
İrgatlık ayında elinde çapa
Alından dökülen teri özledim...

Orada komşuluk bir başka olur
Samimiyet sevgi bir aşka olur
Gurbete düşünce dil keşke olur
Doğup büyüdüğüm yeri özledim...

Necla Polat Hasbutcu

Evim Olsun İsterim

Namazımı kılacağım
Tefekküre dalacağım
Huzurunu bulacağım
Bir evim olsun isterim

Her köşesi huzur kokan
Bizlere sevgiyle bakan
Geleni hayran bırakan
Bir evim olsun isterim

Misafiri pek çok olan
Kalbi huzur neşe dolan
Güler yüzü nimet bilen
Bir evim olsun isterim...

İçinde kur'an okunan
Sevgisi kalbe dokunan
Kötülüklerden sakınan
Bir evim olsun isterim

Necla Polat Hasbutcu

Ey İnsanoğlu

Ey sen! İnsanoğlu, bu kibrin niye?
Dışkıyla meniden atılmadın mı?
Kime hükmedersin, saltanat kime?
Bir dünya uğruna satılmadın mı?

İbret almaz mısın, yok mudur gayen?
İnsanlık namına ermektir payen!
Karında başladı hayat hikayen,
Kucaktan kucağa itilmedin mi?

Gücüne aldanıp kafa tutardın,
Önüne gelene caka satardın!
Nefsinle uyuyup onla yatardın,
Her sabah iblise ütülmedin mi?

Kader ağlarını ördüğü zaman,
Çarkında döndürüp sürdüğü zaman,
Eleklenden süzüp verdiği zaman,
Acıyla yoğrulup katılmadın mı?

Dünyayı haş bahçe cennet mi sandın?
Bir güzel uğruna yandın ha yandın!
Aşk şarabın içip garka boyandın,
Omuzlar üstünde tutulmadın mı?

Necla Polat Hasbutcu

Eylül De Bitti

Eylül'ü bitirdik sitemle nazla
Ekim de geldi bak, göründü yüzü
Kış da kapıdadır, kalmadı fazla
Matem havasına büründü yüzü...

Diyor; Kasım da aşk, başka yaşanır
Gökten sicim sicim yaşlar boşanır
Aralık gelince kılıç kuşanır
Ne sıcak ne soğuk serindi yüzü...

Ağaçlar soyundu döktü yaprağı
Kucaklayıp öptü kara toprağı
Ocak gelince ah! Erciyes dağı
Giydi beyazları arındı yüzü...

Şubat'ta zemheri dondurdu bizi
Mart'ta güneşiyle kandırdı bizi
Nisan kucağına bindirdi bizi
Baktım ovaların derindi yüzü...

Mayıs'ı laleler sümbüller sardı
Toprakta tohumlar güneşi sordu
Haziran eline fırçayı verdi
Rengarenk boyalar süründü yüzü...

Haziran ateşli yakar kavurur
Başaklar sararır harman savurur
Ağustos yönünü Hakka çevirir
Çiftçiyi güldüren üründü yüzü...

Necla Polat Hasbutcu

Geceler Yârim Oldu

Bu hastalık beni uyutmaz etti
Sabahlara kadar, otur sen diyor
Bir kaç saat olsun bari dinlenem
Yok olmaz şafağı getir sen diyor

Geceler uzuyor geçmek bilmiyor
Dertler çoğalıyor yüzüm gülmüyor
Beklediğim ise artık gelmiyor
Hikâyenı onsuz bitir sen sen diyor

Geceler garibi yorma diyorum
Hastalık çok kötü sorma diyorum
Uzaktan bakınıp durma diyorum
Hançeri bağrına batır sen diyor

Efkarım birikmiş dağıtılmıyor
Yanan yürek zordur avutulmuyor
Unutmak mümkün mü unutulmuyor
Her cümlenin başı satır sen diyor

Küçük kız şifayı sen Hakk'tan dile
Cevap verilmiyor duasız dil/e
Ya bir dua al sen, ya gir gönüle
Bağlanıp ömrünü yetir sen diyor

Necla Polat Hasbutcu

Gel Barışalım

Kimlere gücendin kimlere küstün
Ele mi darıldın yazmadın kalem
Bana değil belki düşmana kastın
Sustun edebini bozmadın kalem ...

Ellerimden tutup kaldıran sendin
Ağlayan gönlümü güldüren sendin
Nefretimi kini öldüren sendin
Bir kez olsun bile kızmadın kalem...

Her gece uykumu bölerdin benim
Gelir gözyaşımı silerdin benim
Duygularım süzüp elerdin benim
Sırdaş idin bana üzmedin kalem...

Gönlümden geçeni elime verdin
Em oldun derdime yaramı sardın
Herkesler giderken sen bana yârdın
Köşede bırakıp büzmedin kalem...

Gayrı barışalım küsme kalemim
Sensiz çekilmiyor dünya elemim
Yalnız sensin benim derdim bölenim
Eller gibi kuyum kazmadın kalem...

Necla'nın hâlini yazansın kalem
İlahi adalet düzensin kalem
Cehalete kızıp ezensin kalem
İçi boş kaplarda gezmedin kalem
Bulanık sulara yüzmedin kalem...

#neclapolathasbutcu

Necla Polat Hasbutcu

Gelem Diyorum

Gurbet yakamızı , tuttu bırakmaz
Eşime dostuma , gelem diyorum
İçim kan ağlarda, dışarı akmaz
Yeter göz yaşımı, silem diyorum

Dışına bakan der dünya güzeli
Yüreğim dört mevsim döker gazeli
Derdimi kağıda yazdım, yazalı
Gitgide artıyor, çilem diyorum

Saklardım içimde, kimse görmezdi
Derdimi deşip de, ele sermezdi
Sabreden kuluna, belâ vermezdi
Felek bırakmaz ki, gülem diyorum

Küçük kız dertlerin dağı aşıyor
Düşünemez oldun aklın şaşıyor
Benim dost sandığım kuyum eşiyor
Gerçek dostum kimmiş bilem diyorum

Necla Polat Hasbutcu

Gök Sofrası

Oruç tutmak evvela nefsimizi tutmaktır
Şeytan bil ki bu ayda zincirlere vurulur
Dünyalık hevesleri bir kenara atmaktır
Sabreden kullarına gök sofrası kurulur

Bu ayda nazil oldu oruç kur'an ayıdır
Kazancından fazlası yoksulların payıdır
Bir aylık mesafe bu otuz güne sayıdır
Adım adım gidilir Hakk menzile varılır

Oruç bedene sıhhat arzulara kelepçe
Ruhani bir yakarış Yaradana dilekçe
İnsan farkına varır birbirini sevdikçe
Bu ay öyle bir ay ki şeytan kula darılır

Merhamet gelir kalbe kini öfkeyi atar
Vicdanı rahatlatır kalbi huzurla yatar
Dolar taşar sofrası eve bereket katar
Bu ay da tüm nimetler yeryüzüne serilir

Necla Polat Hasbutcu

Gönül Gözü

Hakikati gösteren gönül diye bir göz var
Kul kemâle ermeden görülmüyor üstadım
Dağların sakındığı belî büken bir "Söz"var
Akli hayra yormadan derilmiyor üstadım... NECLA POLAT HASBUTCU

Nefs hâkim olmuş ise kulun gönül gözüne,
Nefse rağmen kemâle erilmiyor Üstadem!
Nefs hüküm vermiş ise dilindeki sözüne,
Ne çare akıl hayra yorulmuyor Üstadem! PİR-Î FÂNÎ

Kalp Hakk'ın nazargâhı gönül bağının gülü
O'nla mutmain olur sükûnet bulur hâli
Bazı kalpler de var ki o manâda bir ölü
Dili zikre vurmadan dirilmiyor üstadım... NECLA POLAT HASBUTCU

Her baharın sonunda mevsim hazan olunca,
Her bağbanın bağında Gül-ü Nazan solunca!
Her fidanın dalında zar-u figan dolunca,
Biçare diller zikre vurulmuyor Üstadem! PİR-Î FÂNÎ

İşte iki yol dendi hangisini seçersin... ?
Bu yol imtihan yolu neyle nasıl geçersin.. ?
Yıkamadan nefsini çamurla mı göçersin.. ?
Bir mürşide varmadan durulmuyor üstadım... NECLA POLAT HASBUTCU

Özgür iradem ile yolumu seçemezsem,
Kendi ifadem ile sınavı geçemezsem!
Kalbi idamem ile ukbaya göçemezsem,
Avare, bir mürşide varılmıyor Üstadem! PİR-Î FÂNÎ

Hakikat-ı bilmeyen varsın yaşasın n'olur
Ölüm bile kendine yerinmiyor üstadım
Her yürekte bir cevher bilinmez işlenmezse
Sarrafsız zer'e değer verilmiyor üstadım... NECLA POLAT HASBUTCU

Hakikat bilinmeden canlı niçin yaşasın?
Börtü, böcek yaşarken erinmiyor Üstadem!
Tahkikat edilmeden hangi beysin, paşasın?
Bal çiçekte taşarken görünmüyor Üstadem! PİR-Î FÂNÎ

İnsan zerre kâinat çık içinden bir kere
Sağır ile duy düşün gör tanıt anlat köre
Herkeste bir önyargı illa koyar bir yere
Önyargı demirden dağ yarılmıyor üstadım... NECLA POLAT HASBUTCU

Yaratan bahşeylemiş gör ki zerreye akli,
Kalbine nakşeylemiş âlem zerrede saklı!
Kim kime nakleylemiş hangi zerresi haklı?
Volkan olsa aşarken sorulmuyor Üstadem! PİR-Î FÂNÎ

Âşıklık bu yolumuz aşkı yaşar diride

Gerçek âşık olana bini de bir biri de
Ölüm kısa bir şeyler kalıyor hep yarıda
Dört başı mamur şeke varılmıyor üstadım... NECLA POLAT HASBUTCU

Pir-î Fâni hep söyler; asır kalsa geride,
Gönül aşkla yanınca kalbi de ver seri de!
Ölüm Hakk'a varınca genci de bir pişi de,
Ferman üzre koşarken durulmuyor Üstadem! PİR-Î FÂNİ

Küçük kız. ..Dost kalem PİR-Î FÂNİ
NECLA POLAT HASBUTCU MEHMET ŞAHAN
29.04.2022 - İSTANBUL

Necla Polat Hasbutcu

Gönül Kelâmı

// □□□□□ DOST KALEMDEN İNCİLER □□□□□□ //

Dünyanın tasası derdi biter mi
Çektikçe çileye doymuyor gönül
Viran olmuş bağda bülbül öter mi
Gül'ün feryadını duymuyor gönül..N.p.h

Bir çok sevgililer gelip geçse de
Kimi hançer olup delip geçse de
Bir çoğunu yürek silip geçse de
Aşk bu; Yere göğe koymuyor gönül..N.p.h

Sevgiyi kalplere," koyana şükür
Niyaz" edenleri duyana" şükür
Hoş görüpte hatır, sayana şükür
Velhasıl iblis-e uymuyor gönül...N.uslu

Üzerinden geçse çok çay, çok dere
İster ki ömrünü yoluna sere
Gönül sevdiğini anmaz boş yere
Unuttum dese de kıymıyor gönül ... Z.gökbulut

Sevgiden yaratmış kulu Yaradan
Haberı olmaz mı gizli yaradan
Günler aylar yıllar geçse aradan
Bıkar mı sevmekten caymıyor gönül ..N.p.h

Gökten SEVGİ yağsın yağmur yerine
SEVGİ hakim olsun gözün ferine
Aldırmak olur mu, kışa, serine
O yüzden üşüyüp, buymuyor gönül..Z.gökbukut

Gül olup bülbülün yüzüne gülse,
Gülmeyi sevmekten saymıyor gönül!
Gönlünde bağbanın bağını derse,
Dermeyi sevmekten saymıyor gönül! Pir-î Fâni

Yalan dünya handır konanlar göçer
Kaç kere yıkıldı saymıyor gönül
Yar dediğim yara açtı içime
Başka dertler bana koymuyor gönül..O.sadık.gül

Necla Polat Hasbutcu
Nurhan Uslu
Zübeyde Gökbulut
Mehmet Şahan
Ozan Sadık Gül

Necla Polat Hasbutcu

Gönül Telinden

Necla'ni gel küsme üzersin beni
Bozulmuş toplumun bilirsin geni
Kaptırma ellere sakın dümeni
Rotayı huzura kiralım gitsin... Namık Demir

Gel demir ateşi harlayalım biz
Doğruluk yolunda turlayalım biz
Hakkı hakikati birleyelim biz
Gülşen'de gülleri derelim gitsin ... Necla Polat Hasbutcu

Gösterelim madem akla kararı
Bezeyelim gülle köşkü sarayı
Yüreklerde açık aşkla yarayı
El ele vererek saralım gitsin... Namık Demir

Gönülden gönüle yollar kurulsun
Sevgiyle yeniden kalpler dirilsin
Boz bulanık sular artık durulsun
Aşk ile ummana varalım gitsin... Necla Polat Hasbutcu

Kurulsun elbette gönül bağları
Yerle bir edelim yüce dağları
Bozmadan ahlaki edebi arı
Bir ömür huzura erelim gitsin... Namık Demir

Gecenin gizemi dönsün gündüze
Dört mevsim bahardan geçmesin güze
Yıkalım engeli çikalım düze
Necla'yı yoluna vuralım gitsin... Necla Polat Hasbutcu

Kalmasın sözlerde girmesin düşe
Huzurdan olmuşsun inan dört köşe
Madem ki yürüdük böyle baş başa
DEMİR'İ Koluna verelim gitsin.... Namık Demir

Necla Polat Hasbutcu
Namık Demir

Necla Polat Hasbutcu

Gönül Telinden İnciler

Verdiğin değerın sebebi sensin
Tuttuğın meşale ömürlük yansın
Bordo gülle tüm etrafın boyansın
Arada bir selam sal benim için... Namık Demir

Gönlüme düşünce asude nehar
Lale sümbül nergis ruhumu sarar
Sen arı ben çiçek gülüşün bahar
Sen bulunmaz anzer bal benim için ... Necla Polat Hasbutcu

Her türlü çiçekle sarmış dağları
Dinmiyor gönlümde bu aşkın harı
Kârı senin olsun bana zararı
Gönül terazinde böl benim için... Namık Demir

Çok aradım ben o yarı durmadan
Bulunmaz dediler aşka varmadan
Son saat ibreyi bir gün vurmadañ
Hasretimi dindir gel benim için ... Necla Polat Hasbutcu

Geçmişte olanı artık yok sayıp
Bugüne yarına bismillah deyip
Kabul et mihmanın boynunu eyip
Şimdiden tedbirin al benim için... Namık Demir

Ararım yıllardır yolun gözlerim
Kâr etmiyor yâre gayrı sözlerim
Soldu çiçeklerim soldu yüzlerim
Kurudu bağlarım çöl benim için... Necla Polat Hasbutcu

Her şeyin var elbet vakti sırası
DEMİR'de derindir Gül'ün yarası
Şu ölüm dediğın kaş göz arası
Dolarsa gözlerin sil benim için... Namık Demir

Necla'nın derdini bir kenara yaz
Dertsiz kula hayat verir mi hiç haz
Dua'mdır Rabbime eylerim niyaz
Ağlarım gözyaşım sel benim için... Necla Polat Hasbutcu

Necla Polat Hasbutcu
Namık Demir

Necla Polat Hasbutcu

Görünmeyen El

Yanıp tutuşuyorken
Ben baba özlemiyle
Çok uzaklardan bir ses
Tutu verdi eliyle

O Rahmana abid kul
Kur'ana götüren yol
Varmak için menzile
Onun talebesi ol

Sözü özenle seçer
Şeytanlar ondan kaçır
Kur'an onun baharı
Her mevsim çiçek açar..

Sevdirir o Kur'anı
Boş geçirmez her ânı
Yeniden doğar sanki
Siler geçen zamanı...

Her ayeti kalbine
İlmek ilmek ören o
Gökten inen sofrayı
Yüreğine seren o

03.02. 2014

Necla Polat Hasbutcu

Gurbet

Sığmaz dar gelir göğsüm
Çıkar yerinden Rabbim
Bilirim ki o ân da
Seni arzular kalbim.....

Necla Polat Hasbutcu

Güller Dizin Olur Mu?

Tükettik ömürü, ecel buyursun
Fermanı inceden yazın, olur mu?
Nefis bu, gözünü toprak doyursun
Mezarı derince kazın, olur mu?

Kirpiklerim doydı, yağmura suya
Şessizce haykırdım, olâ ki duya
Ölüm var sonunda, imtihan buya
Son saat gelmeden, çözün olur mu ?

Bağlanmaya gelmez, kalınmaz burda
Derince bir düşün, aklını yorda
Her birimiz ayrı, başka diyarda
Henüz vakit varken, gezin olur mu ?

Bahardan usandım, kıştan usandım
Gözümde dökülen yaştan usandım
Dikenden usandım, taştan usandım
Üzerime güller dizin, olur mu?

Geçtim şu dünyanın, tozlu yolundan
Kimseler bilmiyor, garip halimden
Çok çektim ben hayat, senin elinden
Rabbime giderim, hüznün olur mu?

Yüreğim kan ağlar, gönlümse kırıgın
Hayat mahpus oldu, bedenim sürgün
İncittin sen beni, ağlattın her gün
Karşıma çıkmaya, yüzün olur mu?

Bozulmasın diye,dünya düzenin
Durmadan çalıştın, doldu kazanın
Bak solup gidiyor,ömür hazanın
Giderken, bir kefen bezin olur mu ?

Küçük kız □□
Dost kaleme katkısı için teşekkür ediyorum...

Necla Polat Hasbutcu

Hâl Bilmez Yürekler

Derinden düşünceler, sarıyor benliğimi
Tefekkür deryasında, yüzerek gidiyorum
Bir şiire sığdırıp, hayatın günlüğünü
Kelimeyi, cümleye, dizerek gidiyorum...

Bize sunulan hayat, yaşamadan bitiyor
Derdi ve ızdırabı, insanlığa yetiyor
Mutluluk neresinde, olsa da tüketiyor
Dünya denilen yerden, bezerek gidiyorum...

Vicdanı susturamam, dilim, ile yarışır
Gaflete dalar gider, bazen aklım karışır
Nefsim şeytanla birlik, bir onunla buluşur
Düzeni hilesini, sezerek gidiyorum...

Selâm edin buluta, yağmurları indirsin
Hacer'in feryadını, dua olup dindirsin
Zemzem olsun çölüne, kuraklığı göndersin
Kaderin yazgısını bozarak gidiyorum. ..

Kaderin de yazgıysa, içilir mi her zehir ?
Yokmu buna bir çare, ne keramet ne sihir ?
Ne aradım ne buldum, bir ben, YARADAN bilir
Hal bilmez yürekleri çizerek gidiyorum..

Küçük kızım derim ki; Hakk olsun hep pusula
Bitecek heveslere, aldanma para pula
Geldim! Rabbim dersin de, dost olmaz mı kuluna
Geri kalan ömrümü yazarak gidiyorum..

Necla Polat Hasbutcu

24.02.2021 / ANTALYA

Necla Polat Hasbutcu

Haller Perişan

Beni burda sanma sılada yarım
Gurbete düşleri haller perişan
Bülbüllere, döndü ah ile zarım
Gönlüme tercüman diller perişan...

Gönül hicran dolu, bitmiyor çilem
Ne dert tükenir, ne biter elem
Derman kalmadı ki, yanına gelem
Sana gidemeyen, yollar perişan....

Gizlerim yaramı, içimde durur
Her bir çile yüreğime, ok vurur
Sanmam bu gidişle, gözyaşım kurur
Aktığım dereler, ,seller perişan....

Bir devası varmı ? Derdimin sen de
Ateşe atıldım, yandım her dem de
Kalmadı yanacak, tükendi ben de
Göge savrulmuşum, küller perişan....

Bulamadım ben de, dünyada sefa
Bir günüm iyiyse, her günüm cefa
Gül nariyem kader, gülsün bir defa
Muradın almayan, kullar perişan....

Necla Polat Hasbutcu

Her Can Gülmeyince

Sır nedir bilmeyen dil neye yarar
Ar nedir bilmeyen el neye yarar
Dur nedir bilmeyen yol neye yarar
Her can gülmeyince gün güzel olmaz..

Demini almayan çay neye yarar
Geceyi görmeyen ay neye yarar
İş iş den geçince vay neye yarar
Her can gülmeyince gün güzel olmaz...

Necla Polat Hasbutcu

İlmin Işığı Öğretmen

Karanlığa yer yok onun ışıninde
İlmin ışığıyla görür öğretmen
Küçük fidanların hepsi peşinde
Bir bir sularını verir öğretmen

İşî eğitimidir zordur sanatı
Öğretmekle geçer bütün hayatı
Cehalete kızar atar tokatı
Sanma öğrenciye vurur öğretmen

Doğruluktur yolu hedeften dönmez
Bu yolda gidenin sancısı dinmez
O bir meşaledir yıllarca sönmez
Her gönlün içinde durur öğretmen

Her kalbe ilminden bir tohum atar
İçine özveri sevgiyi katar
Şefkatle büyütür özenle tutar
Aldırmaz bu yolda çürür öğretmen

Verdiği savaşı değildir boşa
Bilir ki ilimle çıkılır başa
Takılsa ayağı aldırılmaz taşâ
Azimle sebatla yürür öğretmen

Necla Polat Hasbutcu

İnsan Bir Sırdır

Ruh nedir diye sorma o Hakk katında sırdır
Melek ruhani varlık o ışıktan bir Nur'dur
İblis ise cinlerden o ateşten bir kir'dir
İnsan denen varlığa akıl sır erilmiyor...

Her topraktan bir tutam katılmış hamuruna
Özlü balçıkla şekil verilmiş çamuruna
İlmiyle halk ederek getirmiş huzuruna
Ruhunu üflemeden ölü can dirilmiyor...

İnsan iki parçadan et kemikten oluşur
Bunlar zahiri yönü dünyasın da eyleşir
Uhrevî yönü de var o Rabb'ile buluşur
Hasretler birbirine ölmeden sarılmıyor...

Ol -Resulün ruhunu yaratmış ilk olarak
Bütün peygamberlere onu önder kılarak
Hatemü'n- Nebi diye sona koymuş bilerek
Muhammed'i sevmeden Cennete girilmiyor...
Küçük kız □□

Necla Polat Hasbutcu

İnsan Olmaktadır Farkı

İnsan denen varlığın, uzundur tarihçesi
Her dili ayrı güzel, değişkendir lehçesi
İnsan olmak marifet, kalp dir, onun bahçesi
Ekilmeyen toprakta, güller bitmez sultanım...

Renkli dünyalardanız, farklı farklı yüzümüz
Hep ayrı düşünsek de, oysa aynı özümüz
Sevgidir ana dili, yürektedir, sözümüz
Gül açmayan gönülde, bülbül ötmez sultanım..

Siyah beyaz kırmızı, insanoğludur ırkı
Renklere aldanıpta, çıkarılmaz ki farkı
Dünya değirmenin, dönüp dururken çarkı
Sinanıyor hepsi de, ayırt etmez sultanım...

Her kültürden insan var, ayrı ayrı yolları
İnançlar değışsede, Tek İLAH'IN kulları
Bir ağaç da kök gibi ayrılrsa da dalları
Tek sancakta toplanır, kimse gitmez sultanım...

15.03.2021 ANTALYA

Necla Polat Hasbutcu

İstiklâl Uğruna

Bağımsız bir ülkenin tek bayrağı tek marşı
On iki Mart/tan beri titretiyor bu arşı

Mehmet Akif Ersoy'a minnettarız ülkece
Can/a morel olmuştu her kelime her hece

Bu marşı yazmak için, ilham aldı ezan/dan
Hakk'a riayet edip, korkuyordu mizân/dan

Yaradan/dan korkanın korkusu kalmaz kuldan
Korkma ! Diye teselli veriyordu yılmadan

Hakk'a tapanın hakkı diye haykırıyordu
Bunu duyan tüm dünya şaşkınca bakıyordu

Bu vatanın uğruna nice canlar verildi
Milli mücadele de düşman yere serildi

Ecdadım kanlarıyla suladı bu toprağı
Dalgalanır göklerde indirilmez bayrağı...

Necla Polat Hasbutcu

Kabe'm

Kabenin örtüsü kara
Açtı yüreğime yara
Lokman hekim bilemez ki
Gelip yüreğimi sara ...

Kabenin duvarı taştan
Kesildim ekmekten aştan
Günahlara tövbe ettim
Yarat beni noğlur baştan

Kabe yolun bölük bölük
Durmaz kanar ciğer delik
Yalan dünya ya aldanma
O sadece bir gölgelik

Kabe etrafın dört kare
Selam söyle nazlı yare
Vatanımı bilemedim
Gerçek yurdum söyle nere...

Necla Polat Hasbutcu

Kadın Anadır

Kadın evinin güneşi
Erkeğinin kadim eşi
Çocuklarının başında
Anneliktir onun işi...

Kadın gizemli bir gece
Çözülemez bir bilmece
Şiirlerin konusudur
Cümle cümle hece hece...

Her kadın ayrı bir dünya
Uçsuz bucaksız bir derya
Aşıkların yüreğinde
Mevla'ya götüren leyla...

Kadın hamur yoğurandır
Peygamberi doğurandır
Güneşten önce uyanıp
Tan vaktin de ağırandır...

Necla Polat Hasbutcu

Kadir Gecesi

Bu geceye damga vuran
Gecenin konuğu Kur'an
Kayıtsız kalma sen de ân
Bin aydan hayırlı gece
Hikmeti yok mudur sizce?

O gece iner melekler
Cebrail bir görev bekler
Kabul olur tüm dilekler
Bin aydan hayırlı gece
Kucaklar vahy'i sessizce...

Nuru cehaleti deler
İdrakinde var müjdeler
Kıymetini bir bilseler !
Bin aydan hayırlı gece
Çözebilene bilmece...

Son on gününe saklanan
Aç, susuz yolu beklenen
Seksen yıl ömür eklenen
Bin aydan hayırlı gece
Sevap yüklü her harf, hece

Necla Polat Hasbutcu

Kağıtlara Dargınım

Levhi -mahfuz da saklı olmuş ve olacaklar
ALLAH katın da sırdır nereden bilecekler
Ecel vakti gelince topyekûn ölecekler
Mürekkebe kaleme kağıtlara dargınım

Alnımıza yazılmış kader denilen yazı
Silinmez ki silelim çok derindedir izi
Ne şarkılar türküler teselli eder bizi
Şiirlere sözlere ağıtlara dargınım

İnsan bir kuş misali diyar diyar dolaşır
Hasretlik çeke çeke gurbet ele alışır
Bir lokma ekmek için gece gündüz çalışır
Sabıra tevekküle öğütlere dargınım

Hayat acı öğretmen yaşayarak öğretir
Mevlam kulu dünya da dert için mi yaratır
Her günüm ayrı elzem hep dün/ümü aratır
Okullara mektebe eğitlere dargınım

Küçük kızım; feleğin, pençesinden yoruldum
Boz bulanık sel etti göz yaşıyla duruldum
Ömrümü kış eyledi dört mevsime darıldım
El bağında yeşeren söğütlere dargınım

Necla Polat Hasbutcu

Kınadığı Yerden Sınanır insan

Dikkat et sözüne, pişirde söyle
Kınadığı yerden, sınanır insan
Cehaletten sakın, hep hakkı söyle
Gaflet uykusundan, uyanır insan..

Meşgul ol sen kendi, kusurunu gör
Nefsinle arana, kalın perde ger
Dost olma şeytana, hakikatı der
Cahildir her söze, inanır insan...

Sığın şanı yüce, Yaradanına
Elbet O yetişir, hep imdadına
Çare yok kimseden, tatlı canına
El açıp Rabb'ine dayanır insan...

Necla Polat Hasbutcu

Kısa Şubat Uzun Sürdü Bu Sene

Sözcükler gizlenmiş gelmiyor dile
Kalem suskun kağıt üşüyor bugün
Bağ bozulmuş bülbül darılmış güle
Derdim Kaf dağını aşıyor bugün

Gönül şehirlerim virana dönmüş
Kararmış ışığı ocaklar sönmüş
Kısacık bu Şubat ne kara günmüş
Körpe canlar korda pişiyor bugün

Sıcacık yuvalar yerle bir oldu
Karıştı toprağa karla bir oldu
Birleşti gönüller ser'le bir oldu
Her can yardım için koşuyor bugün

Kader mi yazı mı kimse bilmiyor
Aldı gülüşleri yüzler gülmüyor
Korkarım elimden bir şey gelmiyor
Bize de ağlamak düşüyor bugün

Necla Polat Hasbutcu

Kıyan Olmadı

Toprağın bağına, sarılmış uyur
Seslendim sesimi, duyan olmadı
Bir tohum misali, içinde büyür
Gaflete dalmışa ayân olmadı...

Niçin geldim bilmem, ben bu dünya ya
Halimi sorarım, güneşe aya
Bazen uçar gönül, bazen de yaya
Konduğum gönül de, sayan olmadı...

Aklın yolu birdir, doğruyu seçer
Kalbiyle sevenler, dünya'dan geçer
Aşk Nasip olursa, şarabın içer
Bu aşk bana ayan, beyan olmadı..

Sineme çöktü de gam, keder hüzün
Bitmez sol yanımda, ince bir sızım
Acılar içinde, bakarken gözüm
Bana; Derdin nedir ? Diyen olmadı...

Düşmüşüm bir zalim, kader eline
Ahu figan düştü, tatlı dilime
Sevgiyle şefkatle, zülfüm teline
Değerek sevdaya, kıyan olmadı..

Küçük kız der; Bahtım, karalı benim
Bütün duygularım, yaralı benim
Derdim peş peşine, sıralı benim
Ben doydum da bana, doyan olmadı...

(Küçük Şaire)
Necla Polat Hasbutcu

Necla Polat Hasbutcu

Kızım

Gözlerinde ışık, kalbinde nurun
Sürsün ömür boyu, aşk yansın kızım
Eksilmesin artsın gönül huzurun
Sevgi havuzunda yıkansın kızım

Gittiğin yerelere ışığı götür
Sevginle zulûmü nefreti bitir
Dik dur eğilme hiç hizaya getir
İblisin önüne kalkansın kızım

İlimle irfanla ruhunu doyur
Güzel ahlâk ile adını duyur
Unutma nefs ölmez sadece uyur
Nefsine uyma ki utansın kızım

Millete devlete faydalı kul ol
Doğruya götüren yegane yol ol
Gönül bağlarında yeşeren gül ol
Dikenin kimseye batmasın kızım
Küçük kız □□

Necla Polat Hasbutcu

Küçük Kız

Vefasız kullarda oyun bitermi
Şiirler teselli edip yetermi
Sözler acılara fayda edermi
Ağlama el alem kınar küçük kız

Sivas vatanındır Antalya mesken
Gurbette yüreğin yanar küçük kız
Şiirler derdine dermanın olsun
Gören seni dertsiz sanat küçük kız

Sanmayın gurbeti kendisi seçti
Bir yâr için öz vatanından geçti
Aşk için kızılıcak şerbeti içti
Daldan dala atlar konar küçük kız

Belliki sivasın Veysel dilinden
Anlarsın ozanın gönül telinden
Selam sana Hacibektaş elinden
Göz yaşına ekmek banar küçük kız

Âşıklar şehridir baba ocağı
Her cana gönülden açar kucağı
Sıkı tut düşürme sakın sancağı
Elden ele gezer döner küçük kız

Gördümki yüreğin sevgi doludur
Yolun kamil erenlerin yoludur
Hepimiz O Hakkın aciz kuludur
Cahili ilimle yener küçük kız

Hasret kaldın bacı gardaş halana
Aylar yıllar geçe günler dolana
Kavuşursun elbet sende sılana
Birgün sancıların diner küçük kız

Temizdir yüreği kimseyi kırmaz
Bir dostu gelipte hâlini sormaz
Şiirden başkası kafayı sarmaz
Âşıklar sözünden tanır küçük kız

Bir hedefi yoksa çekilmez kürek
Vefasız insandan yoruldu yürek
Dalaşmaz kimseyle etmez hiç merak
Küser kabuğuna siner küçük kız

Ozan Sadık derki bu kadar yeter
Sen çaresiz bende senden de beter
Bu kader bizimle mezara gider
Sanma sırtımızdan iner küçük kız

Küçük kız

Ozan Sadık Gül

Necla Polat Hasbutcu

Maziye Yolculuk

Ne zaman maziye yolculuk etsem
Gözümde damlalar dökülür bir bir
Rahmetle sulanan gönül tarlama
Umut tohumları ekilir bir bir

Kalbim de maziden bir çok izler var
Bir çoğu silinmiş ne çok yüzler var
Elemde bile nice hazlar var
Gönül takvimine takılır bir bir

Necla Polat Hasbutcu

Meğer

Sevdanı ben geręek, sahi sanmışım
Aşkın en dibine, dışıp yanmışım
Sevgi sözcüğüne , hemen kanmışım
Anladım ki, sevgin yalanmış meğer....

Kapattım kalbimi, kimse giremez
Bağımın gülünü, gayri deremez
Aşk benim gönlümde, kimse veremez
Sevgin kalbe zehir, salanmış meğer...

Küçük kız; inanmaz, sahte sevgiye
Benim tek sevdam der, yüce nebiye
Allah sevgisidir, kula hediye
Yaş olup gözüme, dolanmış meğer...

Necla Polat Hasbutcu

Mehmed'im

Yaş yirmi dedin mi, yanar kınası
Gurbete düşünce, özler sılası
Gayrı vatan olur, onun anası
Sabır yumağını örer, Mehmed'im
Ayrılık hasreti yorar, Mehmed'im....

Bu vatan uğruna, verilir canlar
Her karış toprağa, dökülür kanlar
Bak! Şehit düşünce, kıymetin anlar
Bu hasret bir ömür sürer Mehmed'im
Andıkça maksuda erer Mehmed'im...

Sen! şehit düşeni, ölüdür sanma
Ağlayıp sızlayıp, boş yere yanma
Hakk yolu bırakıp, yanlışa dönme
Kanadını açmış, iner Mehmed'im
Melekler başında, döner Mehmed'im...

14.07.2021
Antalya

Necla Polat Hasbutcu

Nazire

Ne zaman maziye yolculuk etsem
Gözümde damlalar dökülür bir bir
Rahmetle sulanan gönül tarlama
Umut tohumları ekilir bir bir...

Necla Polat Hasbutcu

Ne Olur

Kara gözlerine kurban olurum
Geceler zalimdir yorma ne olur
Uykusuz bırakıp soldurma sakın
Kırpığın kirpiğe vurma ne olur

İçimde bir ateş, yakacak benim
Sevdanı başıma takacak benim
Gönül sarayını yıkacak benim
Yüzünü yüzüme sürme ne olur

Seninle sevdanın vardım farkına
Kapıldım aşkının azap çarkına
Serdim yüreğimi ayaklarına
Gönlümün telini kırma ne olur

Gördüm cemalini ben bir rüyada
Aşkına kul oldum düştüm feryada
Sevgisiz yaşanmaz fani dünyada
Düşümü kötüye yorma ne olur

Ben seni severim candan yürekten
Yeterki sen iste canı dilekten
Bıkarmıyım senin gibi melekten
Kaşlarını çatıp durma ne olur

Sen benim olursan daha neylerim
Ben seni ellere yarmı eylerim
Sana ömrüm aşkım sözler söylerim
Benden başkasını sarma ne olur.

Necla Polat Hasbutcu

Nefis Yılana Benzer

Güvenme kapını nefesine bile
İblisle bir olur sızar bilesin
Bir çok tuzak kurar düşünür hile
Verme kilidini bozar bilesin

Nefsin yedi başlı yılana benzer
Hakikatten uzak yalana benzer
Şımarır duyguyu çalana benzer
Kırbacı yedikçe azar bilesin

Ortaya asılsız haberler atar
Bir yetmez yanına binleri katar
Nefis alır bunu aleme satar
Fitneye düşürür tozar bilesin

Öfke ateşini yakar durmadan
Kibriyle gönüller yıkar durmadan
İğneli sözleri sokar durmadan
Günah denizinde yüzer bilesin

Rabbine büyüklük ilahlık taslar
Dönerde sırtını iblise yaslar
Hakikatı örter bâtılı süsler
Yalan yanlış haber yazar bilesin

Uslandı sanırsın girer koynuna
Kandırır hileyle gelme oynuna
Tutarda yuları takar boynuna
Biner de sırtına gezer bilesin

(Küçük kız)

Necla Polat Hasbutcu

Neler Geldi Gör Başıma Benim

Gurbet elde gözüm yaş ile doldu
Neler geldi gel gör başıma benim
Dost bildiklerim ah bir bir kayboldu
Yaz günü yağdı kar başıma benim

Düşene kimse dost olmaz diyorlar
Derde düşen derman bulmaz diyorlar
Kara günde kimsen kalmaz diyorlar
Karalar bağla sar başıma benim

Sabret gün doğmadan ah neler doğar
Tevekkül et Hakk'a rahmeti yağar
Bilmedim derdimi çareymiş meğer
Sabrıyla yağdı nur başıma benim

Doğruluktan şaşma, helali kazan
Rızkına kefildir, kaderi yazan
İhlâslı bir kalpmiş, hileyi bozan
Çektiğim çile kâr başıma benim

Neclaniyem derki bu kader yazı
Kader deyip bende olmuşum razı
Ah çekip ağlarım dost bazı bazı
Ömür kıt dünya dar başıma benim

Necla Polat Hasbutcu □□

09.01.2023

Necla Polat Hasbutcu

Neredeydin?

Bana seni sordular
Diyemedim nerdeydin?
Ŗu kalbimi kırdılar
Ŗaramadım nerdeydin ?

Secdelerde ağladım
Dualarda yalvardım
Seni çok kez aradım
Bulamadım nerdeydin?

Umudumu kaybettim
Söyle sana ne ettim ?
Çok uzaklara gittin
Ŗoramadım nerdeydin?

Garibim bu dünyada
Seni aradım rüyada
Kurduğum hülyalarda
Göremedim nerdeydin ?

Ağustosun sıcağında donarken
Geceleri göz yaşıyla yunarken
Kader zezem diye zehir sunarken
Neredeydin gül yüreğim nerdeydin?z.g

Necla Polat Hasbutcu

Ol Deyince Olduran Sen

Yazan benim yazdıran sen
Öz canımdan bezdiren sen
Diyar diyar gezdiren sen
Yolunda diz yorulur mu?...

Ol deyince olduran sen
Ağlatıp da güldüren sen
Can verip de öldüren sen
Ecelsiz can verilir mi?....

Dost kapısına varalım
Eşiğine çul serelim
Gülistanda gül derelim
Emeksiz gül derilir mi ?.....

Taşa taşla vurulur mu?
Taşın kalbi kırılır mı?
Emir büyük yerden gelir
Ondan hesap sorulur mu?....

Sorma niye, neden, niçin?
Hakk böyle yazdığı için
Ağlıyorum için için
Yanan yürek sarılır mı?...

Necla Polat Hasbutcu

On İki Ay

Kışın tam ortasına Kurulmuş OCAK Ayı
ŞUBAT'ın adı Gücük
Azalır günde sayı

MART kapıyı tutuyor Çıkarmıyor dışarı
Eritiyor karları
NİSAN denen haşarı

MAYİS toprak mevsimi, Tohumları seriyor
HAZİRAN bereketli
Binbir yemiş veriyor

TEMMUZ pek yorgun düşmüş
Tatıl istiyor canı
AGUSTOS, yüzü sıcak
Görenin kaynar kanı

EYLÜL yaprak dökümü Hazan çöker yürekler
Ekim'de bağ bozumu Dile gelir erekler

KASIM kışa merhaba Diyerek çalar sazı
ARALIK bir başkadır
O söyler hep son sözü....

Necla Polat Hasbutcu

Ozanın Telinden Düet

Senin sayfaların kara yazılmış
Gülmez bu dünyada yüzün Sivas'lı
Eller bayram eder bayramı kutlar
Yine sana düşer hüzün Sivas'lı

Hayat size güzel gülün eğlenin
Henüz vakit varken gezin ozanım
Ülkeden ülkeye köprüler kurun
Ağıtlar türküler yazın ozanım

Ağrı dağı gibi sislidir başın
Dört mevsim kurumaz gözünde yaşın
Gözünde sürmeler boyalı kaşın
Çekilmiyor gayrı nazın Sivas'lı

Dilinde şiirler sözler dolaşır
Türkünü dinleyen sana alışır
Aşıklık birazda bana bulaşır
İnmiyor sırtından sazın ozanım

Gurbet ellerinde gülmedi yüzüm
Bağım viran oldu vermiyor üzüm
Sana bile geçmez olunca sözüm
Mezarımı derin kazın Sivas'lı

Diyar diyar gezdin dünya âlemi
Çektiğin gönülmü dert mi çilemi
Tükendi sermayen kırdın kalemi
Kaldımı üç metre bezin ozanım

Ozan Sadık derki yorarsın beni
Birgün elbet sende ararsın beni
Ölünce topraktan sorarsın beni
Sönmesin içinde közün Sivas'lı

Küçük kız derdini bir bir sayınca
Sayfasına düştü Ozan gül hoca
Minnettar kalacak hayat boyunca
Arkada kalmasın gözün Ozanım

Küçük kız
Ozan Sadık Gül

Necla Polat Hasbutcu

Ozanların Dilinden Âşık Veysel

Sivasdan dünyaya sesin duyurdu
Görmez gönüllere yar oldu Veysel
Sazı ile türkülere doydurdu
Ozanlar içinde pir oldu Veysel...Ozan

Geçirdiği bir hastalık yüzünden
Yitirdi gözünü kör oldu Veysel
Gönül penceresi açtı özünden
Kalp gözüyle bakan yer oldu Veysel ...Neclani

Toprak ile dertlerini paylaştı
Nidası dağları denizler aştı
Diyar diyar gurbet eli dolaştı
Uçtu aramızdan sır oldu Veysel... Ozan

Sevgi okulunda eğitim gördü
Cihana insanlık dersini verdi
Adam olmaktı hep onun tek derdi
Taştı yüreklerden ser oldu Veysel ...Neclani

Arıdan çiçekden baldan yazardı
Meyveden ağaçdan daldan yazardı
Sümbülden bülbülden gülden yazardı
Kabuğun içinde zar oldu Veysel... Ozan

Açıktı her zaman gönlünün gözü
Boşa konuşmazdı öğüttü sözü
Şu fani dünyada gülmedi yüzü
Şıgmadı cihana dar oldu Veysel ...Neclani

Ayırmadı bütün canları sevdi
Kader deyip bazen boynunu eğdi
Görmedi gözleri kulağı duydu
Erenler yolunda er oldu Veysel... Ozan

Neclani giderken ardına baktı
Tuttu gözyaşını içine aktı
Aldı sazı eline bir türkü yaktı
Nemli gözlerinde ter oldu Veysel ...Neclani

Sadık derki ozanların gardaşı
Mahzuni şerifdi onun sırdaşı
Bulunmaz dünyada arasan eşi
Yel vurdu eridi kar oldu Veysel... Ozan

Necla Polat Hasbutcu
Ozan Sadık Gül

Necla Polat Hasbutcu

Ozanların Dilinden Kadın

Erkeği kadından ayırmak olmaz
Erkek dağsa, dağın kar'ıdır kadın
Erkeği yüceltip kayırmak olmaz
Hayatın anlamı var'ıdır kadın (Küçük kız)

Kadın erkeğinin gözünün nuru
Şerefi, namusu, ar'ıdır kadın
Yuvayı yapandır yuva kurandır
Ocağın dumanı har'ıdır kadın (Ozan sadık)

Kadın Ailenin temel yapısı
Cennete açılan gönül kapısı
Kocaya kayıtlı durur tapusu
Alimin velisi pir'idir kadın (Küçük kız)

Bazen tarlada bazende bağda
Emeği her yerde ayranda yağda
İşkence görüyor neden bu çağda
Bazen melek bazen huri'dir kadın (Ozan sadık)

Kadındır, şerleri hayıra yoran
Acıyı dindiren, yarayı saran
Dört mevsim baharı kalbinde duran
Kainatın süsü zer'idir kadın (Küçük kız)

Olmazsa olmuyor evlerde neşe
Hem aya benziyor hemde güneşe
Bismillah diyerek başlarken işe
Yuvanın ışığı nur'udur kadın (Ozan sadık)

Kadını hor görmek akıla zarar
Her yürek sevgide kılmalı karar
Küçük kız, adını kıldılar ikrar
Erkeğin emeği kâr'ıdır kadın (Küçük kız)

Ozan sadık derki, kadınlar ana
Can olan kıyar mı o tatlı cana
Eğer sorar isen dostum sen bana
Sol yanımda gizli bir'idir kadın (Ozan sadık)

Necla Polat Hasbutcu
Ozan sadık Gül

Necla Polat Hasbutcu

Ozanların Telinden 2

Kaldım gurbet elde kanadım kırık
Derindedir yine yarem sivaslı
Bir merhem gönderki derdime deva
Dost elinden deyip sürem sivaslı

Gurbetlik çekerim ezelden beri
Sılamı özledim varam ozanım
Yaralarım göz göz oldu kanıyor
Bir bez bulamadım saram ozanım...

Sargı tutmaz bu yaralar ezelden
Gidek sılamıza varıp tezelden
Yar olmuyor her gördüğün güzelden
Adımı koydular kerem sivaslı...

Mecnun Leyla diye çöller dolaştı
Ferhat şirin için dağları eşti
Çekemem bu derdi boyumu aştı
Evliya değilim erem ozanım...

Sende benim gibi ağlama nolur
Kader deyip kara bağlama nolur
Yaralı yüregim dağlama nolur
Kul Sadığı etme verem sivaslı

Neclaniyem derdim biter mi söyle
Yüce Rabbim Kula merhamet eyle
Gönlüm yaza çize mest olur böyle
Dost bağında güller derem ozanım...

Necla Hasbutcu

Ozan Sadık Gül

06.01.2023

Necla Polat Hasbutcu

Öle İdim Ben

Küçük yaşta beni gelin aldılar
Gelinlik görmedim köle idim ben
Daha genç yaşımda derde saldılar
Kahırla yoğrulmuş çile idim ben

Gelen giden vurdu arkan yok diye
Bunun merhameti sabrı çok diye
Koydular dinamit haydi yak diye
Sandım yıkılmayan kale idim ben

Kimsenin malında gözüm yoktu hiç
Cahile diyecek sözüm yoktu hiç
Fırtına borandı yazım yoktu hiç
Kendime dost değil ele idim ben

Köşelerde gizli gizli ağladım
Ağladıkça yüreğimi dağladım
Umudumu Yaradana bağladım
Silip gözyaşını güle idim ben

Küçük kız diyor ki; gönül kırmayın!
Hesap günü gelir n'olur yormayın
Neler çekti gönül neler sormayın
Görmeyeydi gözler öle idim ben

Necla Polat Hasbutcu

Ölmek Var Dönmek Yok

Yediden yetmişine katılmıştı savaşa
Konu vatan olunca bakılmadı hiç yaşa

Ölmek var da dönmek yok ! Bu emirdir denmişti
Çanakkale boğazı kan gölüne dönmüştü

Çarpışarak alındı her bir karış toprağı
Şehidim kanıyla boyandı al bayrağı

Kiminin koptu kolu kiminin de bacağı
Kimi kaldı yuvasız söndü hepten ocağı

Yüklemişti sırtına onca toprağı taşı
Bir destanı yazdırdı o gün seyit onbaşı

Sade düşmanla değil, nefsiyle de savaştı
Dost düşman ayırmadan yaralılara koştu

Düşmanlar donansa da top tüfek ve silaha
Mehmedim de İMAN var çıkar elbet felaha

ALLAH yardım ederse yoktur onu yenecek
Üzülme ey mehmedim ! Acıların dinecek

Şehitlik bir makamdır herkese nasip olmaz
Onlar ki cennete gül unutma ki hiç solmaz

Asır geçse üstünden unutulmaz adınız
Gelecek nesillere altın harfle yazdınız

Necla Polat Hasbutcu

Ölüm Var Derler De Gönül İnanmaz

İki kelam edem ben de halama
Üzmesin sözlerim sakın ağlama
Ben de hasret kaldım canım babama
Ölüm var derler de, gönül inanmaz...

Anamdan çok bana analık ettin
Nerde arar isem orada bittin
Şen ananı, ben atamı kaybettim
Ölüm var derler de gönül inanmaz...

Yazmak istiyorum, kalmadı özüm
Ağlaya ağlaya
kurudu gözüm
Çandan can ayrılır bulunmaz çözüm
Ölüm var derler de, gönül inanmaz...

Gizlerim yaramı
içimde durur
Her bir çile yüreğime ok vurur
Şanmam bu gidişle gözyaşım kurur
Ölüm var derler de gönül inanmaz ..

İçi kan ağlarken güler mi yüzler
Gönül bu, her demde gideni özler
Nerde öksüz görsem yüreğim sızlar
Ölüm var derler de gönül inanmaz...

Elbet gelmeyecek çilenin sonu
İmtihan dünyası, bilirim bunu
Bilirim her canlı tadacak onu
Ölüm var derler de gönül inanmaz....

Necla Polat Hasbutcu

Ruhlar Hasret Birbirine

Ruh nedir sorma bana, Hakk katında sır'dır o
Melekler de ruhani ışıktan bir nur'dur o
İblisin özü ateş cinler ile bir'dir o
İnsan denen varlığa akıl sır erilmiyor...

Her topraktan bir tutam katılmış hamuruna
Özlü balçıkla şekil verilmiş çamuruna
İlmiyle halk ederek getirmiş huzuruna
Ruhunu üflemeden ölü can dirilmiyor...

İnsan iki parçadan et kemikten oluşur
Bunlar zahiri yönü dünyasın da eleşir
Bir de uhri yönü var o Rabb'iyle buluşur
Birbirine hasrettir ölmeden sarılmıyor...

Ol -Resulün ruhunu yaratmış ilk olarak
Ona nurundan vermiş rahmetinden çalarak
Bütün enbiyalara onu önder kılarak
Muhammed'i sevmeden Cennete girilmiyor

Necla Polat Hasbutcu

Ruhuma Kelepçe Taktı Gözleri

Bir gece rüyamda gördüm o yâri
Tebessüm ederek baktı gözleri
Sandım ay parçası ya da bir peri
Saplandı kalbime oktu gözleri

Aklımı başımdan aldı bakışı
Etrafına siyah sürme çekişi
Yargısız infazdı o can yakışı
Ruhuma kelepçe taktı gözleri

Dillerim tutuldu lal etti beni
Çiçeği kurumuş dal etti beni
Çayır çayır yakıp kül etti beni
Çakmaksız çirasız yaktı gözleri

Yâr dediğin yara açar mı yâre
Bulamadım gönül derdime çare
Saymadım ah! vurdu beni kaç kere
Uzaktan tetiği çekti gözleri

Neclani; sordum aşk dediğin bu mu ?
Yüreğimden taşan volkan mı su mu ?
Eritti aylarca bitirdi mumu
Hayalî ömrüme çöktü gözleri

Necla Polat Hasbutcu

Sanal Âlem

Âlemler için de, alemdir insan
Âlemi çözmeye, yetmez her lisan
Hakikat zinciri, halkası ol sen
Kul hakkına girme, alırsın GÜNAH
Sanal âlemin de Rabbi'dir ALLAH...

Klavye başında, doğruları yaz
Düşmanın hilesi, oyununu boz
Yalan haber çoktur, gerçeği az...
İnanma her söze, deme sen EYVAH
Sanal âlemin de, Rabbi'dir ALLAH...

Hep şöhret peşinde, koşarlar orda
Yitirmiş aklını, şaşarlar orda
Evliler eşini, boşarlar orda..
Kendini aldatan, pişman olur AH
Sanal âlemin de, Rabbi'dir ALLAH...

Uzaktan uzağa, yazar durursun
Gelene geçene kızar durursun
Niyeti/yemini bozar durursun ...
Kul hakkına girme, çok büyük günah
Sanal âlemin de Rabbi'dir ALLAH...

Sahte hesaplarla, kulu kandırma
Uyuyan yılanı, sen uyandırma
Sabah akşam onun, başında durma
Zamanın geçiyor, gidiyor eyvah
Sanal âlemin de Rabbi'dir ALLAH

İnanma sen orda, arkadaş dosta
Yanlışın görünce, koyar hem posta
Çok takma kafanı, olursun hasta
Kimse umursamaz, ah kafan ah
Sanal âlemin de, Rabbi'dir ALLAH...

Necla Polat Hasbutcu

Saran Olmasın

Ey gönül sultanı, başların tacı
Yâr gönlüne söyle! Giren olmasın
Alnını sürdüğü, secdeden başka
Yanan yüreğini , saran olmasın...

Beşeri sevdaya düşüp yanmasın
Tatlı dil güleryüz, söze kanmasın
İlahi aşkından, başka ânmasın
Yüzünü yüzüne, süren olmasın..

Haya perdesini çeksın ağyara
Saklasın yüzünü, düşmesin ar'a
Aşkın ateşiyle, pişsede nar/a
Gizlesin sırrını , seren olmasın..

Muhabbet başına girsın gizlice
Derilmez gülleri, der/sın gizlice
Gönlünü gönlüme, sürsün gizlice
Ağyara gönlünü, veren olmasın...

Necla Polat Hasbutcu

Sen Gidince

Sen gidince babam, karardı dünyam
Doğmadı güneşim ışığım söndü
Kurtlar sofrası bu bak çıktı rüyam
Melek yüzlü herkes, şeytana döndü

Ben senin yasını, tutarken evde
Hasımların hepsi, düğün dernek de
Kınalar yakınmış, geldiler bir de
Babam ölümüne, bayramdır dendi

Acı mı yıllarca tuttum içim de
Ölümlle intikam alınmaz hem de
Ahımı bırakmaz, açılır perde
Hakikatı gördüm ben, niceler yandı

Necla Polat Hasbutcu

Sen Var Ya!

Kağıt kalem olmasa dolmazdı boş yanımız
İlimin değerinden söz ettin öğretmenim
Her birimiz bir yerde kaybolmuştu yönümüz
Topladın bir sınıfta biz ettin öğretmenim

Hayalimi süsledin umutlarım yeşerdi
Kaybolmuş heveslerim bak yeniden aşerdi
Elimden tutmasaydın belki yine düşerdi
Yokuştu tüm yollarım düz ettin öğretmenim

Su dökmeseydin eğer yeşermezdi fidanlar
Sağır olur duymazdı körelirdi vicdanlar
Suçlularla dolardı taşardı tüm zindanlar
Köhne zihniyetleri toz ettin öğretmenim

Düzgün konuşamazdım dilim biraz aksandı
Eksikti cümlelerim kelimeler noksandı
Bilirdim eksikim çok nefsim de bir insandı
Ben gözümde sıfırdım yüz ettin öğretmenim

Sen olmasaydın eğer gönül bağı kururdu
Lezzet vermezdi hayat can damarım dururdu
Boş gelip boş gitseydim bil ki sonum olurdu
Dört mevsim hazan idim yaz ettin öğretmenim

Hatır gönül bilmezdim insanları kırardım
Herşeye öfkelenir şu kalbimi yorardım
Tanımazdım kendimi bir tercüman arardım
Beni hanım hanımcık Kız ettin öğretmenim

(Küçük Kız)

Necla Polat Hasbutcu

Sen/sin Her Derde Derman

Üstüm başım toz içinde
Yürek yangın köz içinde
Yüzüm kara is içinde
Kirlerimden arıt da ver
Sularını durulta ver

Sensin derde derman veren
Sensin her nimeti seren
Sensin kör şeytanı yeren
Nefretimi kurut da ver
Sevgi ile bürüt de ver

Çıkar kalbimizden taşı
Şecdeye yönlendir başı
Arşa ulaşsın gözyaşı
Karlarımı erit de ver
Ak dilekçe berat ta ver....

Necla Polat Hasbutcu

Senin Elin Şifadır Anne

Sana olan borcum bilki ödenmez
Emeğin üstümde duruyor annem
Annelik sevgisi baki tükenmez
Sevgin tüm dünyayı sarıyor annem...

Seninle birlikte güne başlarım
Sensiz yarım kalır bütün işlerim
Ne zaman üzülsem seni düşlerim
Sensizlik kalbimi buruyor annem...

Evlat pir olsa da ana ya muhtaç
Anasız çocuklar hep sevgiye aç
Ana evladına hem şifa ilaç
Senin elin merhem yarıyor annem...

Cennet ayağına serilmiş gibi
Hakk katından rahmet verilmiş gibi
Sanki bağlar senle derilmiş gibi
Dört mevsim baharın sürüyor annem...

Necla Polat Hasbutcu

Sevgi Dili

Sevgiyle var oldu insan
Sevgidir her dilde lisan
Güzel sevmeyi bilersen
Sevmek kula dert olur mu ?

Bu dünya da Misafiriz
Ev sahibi O biliriz
Ne zaman derse gideriz
Misafire yurt olur mu ?

İmtihan için gelmişiz
İblisi düşman bilmişiz
Dostla ağlayıp gülmüşüz
Düşman bize sırt olur mu ?

Rabbini bilmeyen azar
Verdiği sözleri bozar
Küçük kız ihlasla yazar
Niyetin de art olur mu ?

(Küçük kız)

Necla Polat Hasbutcu

Sevmek Bu Kadar Güzel Se

Gönlüm; Madem sevmek, bu kadar güzel
Aşk gelince akıl, şaşıyor neden ?
Kalpler, sahibine değil mi özel ?
Çok zaman haddini aşıyor neden ?

Ferhat'ı dağlardan aşırmadı mı?
Bilgeler yolunu şaşırmadı mı ?
Mecnunu çöllere düşürmedi mi ?
Aşk ölmüyor, hâlâ yaşıyor neden ?

Korkuyorum aşktan beni de yakar
Ben yandıkça geçer karşıma bakar
Yanıp kül olunca, aşkı kim takar
Sev diye ; Gönlümü kaşıyor neden ?

Hangi yöne baksam karşımda her ân
Onu düşünmeden geçmiyor zaman
Aklımda sürekli gitmiyor bir ân
Durmadan gönlüme düşüyor neden ?

Koskoca dünya da, sanki bir o var
Ondan gayrisına gözlerim ağyar
Canımdan bir parça, gönlüme tek yâr
Hasreti bağrımı, deşiyor neden ?
Küçük kız □□

Necla Polat Hasbutcu

Sılaya Ozlem

Böldüm şu canımı dördünen beşe
Yarım kaldım, yüzüm gülmedi benim
Anam, evlat eşe, bir de kardeşe
Elimden bir çare , gelmedi benim...

Dağıldı yuvamız, yarısı orda
Anamın yüreği, yangın da korda
Kırıldı dallarım, hepsi bir yerde
Tutunacak dalım, kalmadı benim..

Can anam yetişti, garip oğluna
Kol kanat gerdi hem, yavrularıma
Hasta oldu gide/medim yanına
Varmaya mecalim olmadı benim..

Yüreğim sızlıyor, adın duyunca
Basmadım bağıma, seni doyunca
Sakladım Bedirim, ömür boyunca
Kader göz yaşımı silmedi benim...

Can oğlum oğuzhan evlendi gitti
Mutlu gördüm yüzün, o bana yetti
Yürek çok istedi, tükendi bitti
Zalim gurbet halim , bilmedi benim...

Enesim, Emrem, eyladım can parçam
Sizin için benim, uğraşım çabam
Beklen yavrularım, gelecek baban
Gurbet çilem daha, dolmadı benim...

Diyardan diyara, serdim postumu
Bilemedim düşman/ımı dostumu
Yoksa bu feleğin bana kastımı
Yâr bile izimi, bulmadı benim...

Kader yazımızı, pek kara yazmış
Silinmesin diye derince kazmış
Abdullah gardaşın hayattan bezmiş
Hele durun gülüm, solmadı benim...

Necla polat Hasbutcu

Necla Polat Hasbutcu

Silinmez Mazide İzlerin Kalır

Sanma ki bu aşkın biter zamanı
Bırakıp gitsen de gözlerin kalır
Yanar yüreğimde tüter dumanı
Hayalin karşımda yüzlerin kalır

Bedenim eskise gülbenzim solsa
İçerim gam keder hüznle dolsa
Gün gelir de bir gün yollar ayrılrsa
Mazide silinmez izlerin kalır

Sazım çalmaz olsa kırılrsa teli
Bülbül bırakır mı sevdiği gülü
Gönlünde esse de bir seher yeli
Küllerin savrulsa tozların kalır

Bu kalp her mevsimi tattı seninle
Ömrüme pür neşe kattı seninle
Takvimin yaprağı bitti seninle
Şarkılar nağmeler sözlerin kalır

Necla Polat Hasbutcu

Söz Uçar Yazı Kalır

Bilirim yüreğe kilit vurulmaz
Aşığa Halep'in yolu sorulmaz
Bir kuru söz ile gönle girilmez
Yazılanlar kalır, söz uçar gider...

Bakışları ateş kalbî eritir
Sitemiyle koca dağı yürütür
Sevdaya düşmeye, ömrü çürütür
Yâr dediğin bazen dert açar gider...

Seven insan sevdiğini atmıyor
Lakin vuslat için sevmek yetmiyor
Gurbet yolu yürümekle bitmiyor
Sevenlerin atı hep naçar gider...

Aşk için canından geçmeyen bilmez
Meşkin şarabını içmeyen bilmez
Bu dünya hüzündür göçmeyen bilmez
Aşıklar ardından nur saçar gider...

Necla Polat Hasbutcu

Söz Yıktı Beni

Çok güçlü sanırdım ben kendimi ah!
Cahilce söylenen söz yıktı beni
Konuşsam ayrı dert sussam da günah
Haince bakan bir göz yıktı beni

Genliğimde aldım onca yarayı
Görmedim ne köşkü ne de sarayı
Çıkardım alları giydim karayı
Yokuşu geçtim de düz yıktı beni

Gurbet ellerinde il il dolaştım
Çeke çeke gayrı derde alıştım
Yaram birdi şimdi bine ulaştım
Doksan dokuz değil yüz yıktı beni

Kaderim böyleymiş gülemedim ben
Akan göz yaşımı silemedim ben
Zaman çabuk geçti bilemedim ben
Sekteye uğradım hız yıktı beni

Bütün duygularım hepsi dağıldı
Kalmadı içimde sevgi soğuldu
Beni yıkan ne (ah!) nede oğuldu
Yaralı bir küçük kız yıktı beni

Necla Polat Hasbutcu

Su

Şu/ dur hayat çeşmesi
İçerken yudum yudum
Hu/ dur kalbin neşesi
Atarken adım adım

Toprakla birleşince
Nice canlar bitirir
Bedenle birleşince
Bütün kiri götürür

Çağlamalı durmadan
İsim adres sormadan
Dağı taşı aşmalı
Engele takılmadan

Necla Polat Hasbutcu

Suçla/ma

Gönül gözün görmüyorsa
Sevgi nedir bilmiyorsa
Kara bahtın gülmüyorsa
Ne eli ne dili suçla...

Mecnun gibi sevmediysen
Yare gönül vermediysen
Değerini bilmediysen
Ne gülü ne dalı suçla...

Baharların kış olduysa
İçine hüznü dolduysa
Belki de kaderin buysa
Ne yolcuğu yolu suçla...

Necla Polat Hasbutcu

Sürmeli

Can da cananın gözleri sürmeli
Seni alıp yüreğime sürmeli
Aşk merhemi diye cana sürmeli
Yüreğime sadakatli yar diye

Kader seni benim alınma yaza
Bir söz keselim biz bahara yaza
Kalemim tükendi, bak yaza yaza
Vazgeçmedim senden gönlü var diye...

.....

Sen gelince bahtım sana yar dedi
Sevdan ile şu sinemi yar dedi
Candan yürekten sevdiğim yar dedi
Oda seni seviyormu sor dedi

Gönül hep arıyor kırk yılı aşkın
Çilesiz dermanı olmuyor aşkın
Yâr sevdim seveli bu akıl ş/aşkın
Aşk görülmez bu âlem de sır dedi...

Necla Polat Hasbutcu

Şiir Tutsun Elimden

ŞİİR TUTSUN ELİMDEN

Zaman kayıp gidiyor,
Elimden şiir tutsun
Nefes sayıp gidiyor
Dilimden şiir tutsun

Gözüm yaşla doluyor
Gönül susuz kalıyor
Bırakırsam soluyor
Gülümden şiir tutsun

Sözlerini içten yaz
Baharı getirsin yaz
Türkümüzü çalsın saz
Telimden şiir tutsun

Engelleri yıkalım
Aşıp düze çikalım
Ummanlara akalım
Selimden şiir tutsun

Yâre bade sunalım
Membraında yunalım
Aşk odunda yanalım
Külümden şiir tutsun

Küçük kız □□

Necla Polat Hasbutcu

Şiir Yüreklim

Her gün böyle şiir okuyorsun sen
Nağme nağme gönle akıyorsun sen
Kimi zaman dertli kimi hüzünlü
Yorgun yürekleri yakıyorsun sen...

Şairlere şiir sunmalı derim
Yürekten gelmeli konmalı derim
Okudukça gönül yanmalı derim
Bülbül oldun yine, şakıyorsun sen...

Şairlik insana ne büyük ödül
Hâlini arzeder kalemidir dil
Bazen sizler kılıç kimi zaman "gül"
Sanki "misk-iamber" kokuyorsun sen...

Arıtılmış saf su gözelerinde
Dans eder kelime dizelerinde
Bir ahenk bir uyum, yazılarında
Sözüilmekilmek dokuyorsun sen...

Küçük kız; kalemin elinden düşmez
Okuyup yazmayan "ham" olur pişmez
Duruşu olanın hedefi şaşmaz
Gönülden kağıda döküyorsun sen...

Necla Polat Hasbutcu

Toprak Kokulum

Yavrusun düşünüp, kazarak dağı
İnce eleklerden elemiş anam
İnsanın toprakla kopmazmış bağı
Doğunca höllüğe belemiş anam

"Toprak gibi olsun, gönlü âlâdan
Saklasın yavrumu her tür beladan"
Ellerini açıp yüce Mevla'dan
Hayırlı bir evlat, dilemiş anam...

Binbir emek ile büyötmüş beni
Uykusunu verip uyutmuş beni
Sevgi okulunda eğitmiş beni
Gücünü sabırla bilemiş anam...

İlk göz ağrısını gurbete salmış
Gözleri yollara takılı kalmış
Çileli yüreği acıyla dolmuş
Yılları yıllara ulamış anam...

Necla Polat Hasbutcu

Turan Lazım

Boş vaadlere doyduk
Sözünde duran lâzım
Köyüne gönül veren
Bize bir Turan lâzım

Hiç durmadan çalışan
Zaman ile yarışan
Çoluk çocuk kaynaşan
Hatrını soran lâzım

Yaşitları boş gezen
Bizimki plan çizen
İşleri bir bir dizen
Kafayı yoran lâzım

Şiirleri yazdıran
Ezberleri bozduran
Düşmanları bezdiren
Hedefi vuran lâzım

Necla Polat Hasbutcu

Vuslata Özlem

Bu özlem bu arayış ne zaman sona erer ?
Hayat sona ermeden bulunmazmış diyorlar
Bitdim tükendim artık gün geçtikçe çok yorar
Ecel günü gelmeden ölmüşmüş diyorlar..

Bana benden yakını yıllarca hep arardım
Gelene geçenlere nerde diye sorardım
Gördüğüm her rüyayı hemen hayra yorardım
Çağrılmadan her kapı çalınmazmış diyorlar..

Bulamadım dünyada şu insana bir değer
Boşuna kürek çekmiş zavallı gönlüm meğer
Misafir olduğun yer rızası yoksa eğer
Üç günden daha fazla kalınmazmış diyorlar..

Hakk gönüle öğretmen kılarmış tabiatı
Her gördüğü nesneden alırmış nasihati
Gönlü arif olmadan görmezmiş hakikatı
Su dibini görmeden dalınmazmış diyorlar..

Kul derviş olmaz imiş benliğinden geçmeden
Hakk'ı bulamaz imiş aşk şarabın içmeden
Adı anılmaz imiş bu diyardan göçmeden
Küçük kızın değeri; Bilinmezmiş diyorlar..

(Küçük kız)

Necla Polat Hasbutcu

Yağar Mı Dersin

Dilimde sözcükler sancılı bulut
Gönülden kağıda yağar mı dersin
Her yağmur sonrası belki bir umut
Yedi renk kuşağı doğar mı dersin...

Gecem karanlıktır, günüm karanlık
Geçmişim karanlık, dünüm karanlık
Nereye çevirsem, yönüm karanlık
Hayat bir cümleye sığar mı dersin...

Belli değil sonu, ortası, başı
Ne yürek dayanır, ne sabır taşı
Ben sussam konuşur gözümün yaşı
Duymaz mı derdimi sağlar mı dersin...

Necla Polat Hasbutcu

Yağmur

İbrahim in ate/şini söndüren
Hacer annemizi, say'da döndüren
Rahmetini kurak çöle indiren
Yağmur yüklü bir bulut da ben olsam

Zalimin gönlüne korku saldıran
Mu'minleri bir gemiye dolduran
Kirlenmiş dünya ya abdest aldırان
Nuh tufan da bir afet de ben olsam...

Necla Polat Hasbutcu

Yakariş

Dile gelmeyenler gelir duaya
Bütün sıkıntını yolla mevlaya...

Dilsiz dudaksız da duyar Yaradan
Olmaz mı haberi gizli yaradan...

Kelimeye söze ihtiyaç duymaz
Yaradan kulunu bil darda koymaz...

Halimiz âyân/dır Yüce Rabbime
İnşirah lutfeyle düşür kalbime...

O'na güvenenler kalır mı dar/da
Hem imtihan eder hem koymaz zor/da...

Necla Polat Hasbutcu

Yazan Ben Yazdıran Sen

Yazan benim yazdıran sen
Öz canımdan bezdiren sen
Diyar diyar gezdiren sen
Yolunda diz yorulur mu..

Ol deyince olduran sen
Ağlatıp da güldüren sen
Can verip de öldüren sen
Ecelsiz can verilir mi...

Dost kapısına varalım
Eşiğine çul serelim
Gülistanda gül derelim
Emeksiz gül derilir mi

Taşa taşla vurulur mu
Taşın kalbi kırılır mı
Emir büyük yerden gelir
Ondan hesap sorulur mu...

Sorma niye, neden, niçin
Hakk böyle yazdığı için
Ağlıyorum için için
Yanan yürek sarılır mı...

Necla Polat Hasbutcu

Yeni Yıl Dileğim

Dualarla girelim bu yeni yılımıza
Buket buket sevgiler, çıkarsın yolumuza
Bitimsiz sevgileri doldursun solumuza

Unutulsun acılar, dinsin gayrı sancılar
Çıksın hayatımızdan, kesiciler yancılar...

Dünya barış için de, tüm çocuklar el ele
Uçurtmalar uçursun gökyüzüne süzüle
Savaşların yerini barış alsın bizimle

Zengin yoksul birlikte, eşit olsun insanlar
Dört mevsim bahar olsun, çiçek açsın nisanlar

Kalbimizden silelim kin nefret ve öfkeyi
Bir şiar edilenim, kendimize ilkeyi
Huzur güven kaplasın tüm memleket ülkeyi

Birlikten kuvvet doğar, bitirelim savaşı
Dinsin artık mazlumun feryadı ve göz yaşı

Necla Polat Hasbutcu

Yine Gel Rahmet Ayı

Ne güzeldin rahmet ayı
Nasıl geçti günler sayı
Tez bitirdik,dört haftayı
Gelişinle sevinen can
Gidişine üzülmez mi ?

Geceleri muhabbetin
Kelam ederdi sohbetin
Vakt-i doldu bu mühletin
Gelişinle sevinen can
Gidişine üzülmez mi?

Sofralara şenlik geldi
Çoluk çocuk neşelendi
Hayat baştan yinelendi
Gelişinle sevinen can
Gidişine üzülmez mi?

Memnun kaldık gel bir daha
Çöl'ümüze oldun vaha
Doğru söyleriz vallaha
Gelişinle sevinen can
Gidişine üzülmez mi?

Necla Polat Hasbutcu

Yine Gel Rahmet Ayı

Ne güzeldin rahmet ayı
Nasıl geçti günler sayı
Tez bitirdik,dört haftayı
Gelişinle sevinen can
Gidişine üzülmez mi ?

Geceleri muhabbetin
Kelam ederdi sohbetin
Vakt-i doldu bu mühletin
Gelişinle sevinen can
Gidişine üzülmez mi?

Sofralara şenlik geldi
Çoluk çocuk neşelendi
Hayat baştan yinelendi
Gelişinle sevinen can
Gidişine üzülmez mi?

Memnun kaldık gel bir daha
Çöl'ümüze oldun vaha
Doğru söyleriz vallaha
Gelişinle sevinen can
Gidişine üzülmez mi?

Necla Polat Hasbutcu

Yorgunum

Söylesene can kaç parçaya bölünür daha
Kaç can olur insan da
Ecel de gelmek bilmedi hâlâ
Bütün zerrem dağıldı duman oldu oysa
Sevgimi dağıttım hoyratca
Kendime pişmanlık bıraktım koskoca...

Necla Polat Hasbutcu

Yorulur Bir Gün

Bir sele kapılıp çoşar da insan
Yaş kemal dedi mi durulur birgün
Nefsine uyup da koşar peşinden
Geçer tüm hevesler yorulur bir gün

Ne güzellik kalır ne de servetin
Gelemez seninle, olsa mürvetin
Ne emeğin kalır ne de gayretin
Kazancından hesap sorulur bir gün

Uyur uyanırsın gerçeğe düş/e
Güvenme sakın ha yanında eşe
Hasret gideceksin dosta kardeşe
O toprağa yalnız girilir bir gün

Sen ne yaşadınsa kalmaz dünya'da
Amel olur gelir seninle o da
Kabrine girince karanlık oda
Yılanlar, çıyanlar sarılır bir gün

Berzah aleminde, günler zor geçer
Ameli kötüyse irin kan içer
Emir gelir Hakk'tan kendinden geçer
Sorgu sual için dirilir bir gün

Necla Polat Hasbutcu

Zikirli Ölüm

Kul nasıl yaşarsa öyle ölmüş
Tesbih elinde can, veren gördüm ben
Hayır da şerde Hakk'tan gelirmiş
Canını yoluna seren gördüm ben

Gördüm ki zikirle geçirmiş ömrü
Gördüm ki yerine getirmiş emri
Söleyin iyiyle kötüler birimi?
Enkazın içinde eren gördüm ben

Eline harama sürmemiş belli
Hakk'tan gayrı sevgi görmemiş belli
İmanı iblise vermemiş belli
Kefeni eliyle saran gördüm ben

Duayı dilinden eksik etmemiş
Bedeni ölsede zikri bitmemiş
Gördümki bu dünya ona yetmemiş
Cennet-i a'lâyı soran gördüm ben

Neclani; bu dünya gelip geçiyor
Ölüm şerbetini birgün içiyor
Azrail kapıda kefen biçiyor
Ölüme secdeyle duran gördüm ben

Necla Polat Hasbutcu □□

Not; Resimden ilhamla

Necla Polat Hasbutcu

Zor Gelir

Acizim affına muhtacım Rabb'im
Nefsimle huzura varmak zor gelir
Halden hâle girer çevrilir kalbim
İman üzerine kurmak zor gelir...

Şu azgın nefsimin gözü hiç doymaz
Yoksulun tasına bir çorba koymaz
Ezanlar okunur kulağı duymaz
Benlik zincirini kırmak zor gelir...

Dünyanın tüm mülkü kendinin olsa
Ambarlar buğdayla tahılla dolsa
Nefsine köleyse namaz da kılsa
Ekmeğini bölüp vermek zor gelir...

Yokuşu tırmanmak nefise ağır
Tek yardımcın Allah, Mevlayı çağır
Hakkı görmez gözü öğüde sağır
Çilesiz kemale ermek zor gelir...

Boş gezer kovanda bal vermez arı
Dünyalık kazancı sanıyor kârı
Hoş görünür kula cehennem narı
Cennetin gülünü dermek zor gelir...

Necla Polat Hasbutcu